קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

גיליון מס' 12 27.5.97

הנמלה של המאה הבאה (עמ' 4)

- הרשת מציינת שנה למהפך (דו"ח אמין, עמ' 6)
- המדע הבידיוני נכשל (עמ' 8)
- עיתון עברי חדש ברשת (עמ' 10)

מה העכבר הביא על סינדי קרופורד (עמ' 9)

עבבר הכפר

הפרחים לצה"ל "בשם ממשלת ישראל ובשם מערכת הביטחון, אני מברך אתכם ואת התעשייה הביטחונית שלנו, מזמין אתכם לסייר באתר וגם בתערוכת פאריס, ולה־

תרשם מהיכולות המיוחדות, פרי פיתוח ישראלי המוצגות בסלון" (שר הביטחון, יצחק מרדכי, בטקס חנוכת האתר של משרד הביטחון לרגל הסלון האווירי בפאריס)

על האש מראיין: "פתחו להפועל אשקלון אתר באינטרנט. התחברת?
ז'וז'ו אבוטבול: "אתה שואל אותי על אינטרנט? אשתי קנתה סיר לחץ, עשיתי מסיבה כאילו קניתי מרצדס" ("ידיעות אחרונות", 15 במאי)

כולנו בוסים "בקרוב מאוד אנחנו נתחיל לדבר אל המחשבים שלנו. לחפש משהו באינטרנט יהיה כמו לבקש מעוזר אישי לעשות בשבילך את העבודה, עם כל עושר המחשבה והשכל הישר המתבקשים" (ביל גייטס, 8 במאי)

"בשנת 2047 אנשים עדיין יתלוננו על בעיות תוכנה" (נתן מירוולד, בכיר במיקרוסופט, 1997)

??? "ABC ו־AMPAS מודיעים כי החומרים הרואים אור באתר זה אינם מתאימים ומיועדים לשימוש מחוץ לאזור העירוני של ניו יורק, ניו יורק" (הודעה באתר פרסי האוסקר, www.oscar.com)

הפלישה ממאדים בסופו של דבר אנחנו נהיה האתר הכי טוב ברשת, ומשם אנחנו נמשיך עד שנשתלט על העולם. אנחנו רוצים לצאת ולהשתלט על המוחות של האנשים" (דניס לירי, על www.celebsite.com/DenisLeary)

מפסיד בכבוד "ניצחון המכונה לא מוכיח כלום. לדעתי, היא עוד לא מוכנה לנצח בתחרות גדולה" (גארי קספארוב, 15 במאי)

תצלום: איי־פי

זה נעשה בדרך הישנה: דרך הדואר, במעטפות חתומות. וכך זה גם נגמר, בחבורה של לובשי חליפות שדופקים על הדלת ושולפים תעודות. אדם קווין פלטשר, 21, הורשע בשבוע שעבר באיום ברצח ובניסיון לסחוט את ביל גייטס, האיש העשיר ביותר בעולם. פלטשר, שכנראה חשב שהוא האקר מפיל אימה, היה בסך הכל טמבל מעורר רחמים. אפילו סוכני האף־בי־איי שתפסו אותו הודו כי מדובר בבחור תמהוני ולא מזיק שגר עם ההורים ומשחק במחשב כל היום. פלטשר אפילו לא התכוון להוציא לפועל את איומיו: להרוג את ביל גייטס ובני משפחתו אם לא יועבר לידיו סכום של 5 מיליון דולר. עכשיו פלטשר מחכה לגזר דינו. זה יכול להגיע למאסר של 20 שנה וקנס בסך רבע מיליון דולר.

הפרשה נמשכה כשבעה שבועות, במהלכן עשה פלטשר ההובבן את כל הטעויות האפשריות. ראשית, הוא לא הצליח ליצור רושם ראשוני מאיים. אחר כך הוא דרש שביל גייטס ייצור עימו קשר באמצעות האינטרנט (מה שהקל על תפיסתו) ולבסוף אפילו שלח לגייטס דיסקט עליו היו רשומים שמות הוריו (של פלטשר, לא של גייטס). רק כוכבית 42 היתה עושה את עבודת החוקרים לקלה יותר.

מרבה נכסים מרבה דאגה, דרשו חכמינו. אבל גייטס, שהונו נאמד בכ־33.98 מיליארד דולר, כנראה לא מתמצא מי־יודע־מה במקורות. הוא ידוע כמי שכמעט ולא משתמש בשירותי אבטחה. ניתן לראות אותו מסתובב באזור בתי הקולנוע בסיאטל בלי שומרי ראש וגם הפרשה הזו לא שינתה את אורח חייו. דובר מיקרוסופט סירב לומר אם גייטס קיבל איומים נוספים. הרבה אנשים לא אוהבים את ביל גייטס, וגם לנו יש ביקורת כלפיו. למרות זאת כדאי לומר: תיזהר שם בחוץ, ביל. אנחנו רוצים לספר עליך בדיחות עוד הרבה זמן.

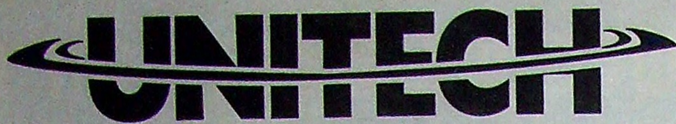

שלום, כאן הקפטן שלכם

כשהקפטן שלכם פוגש בן־אדם שמצהיר ש"הדבר שאני הכי אוהב, זה לטוס ללונדון ולראות כמה הצגות טובות", הוא ישר שואל את אותו האיש איזה הצגות הוא ראה ועל מה הוא ממליץ. ב־95% מהמקרים התשובה היא: "המון, המון. היתה איזו הצגה, שכחתי איך קוראים לה, מצוינת. פשוט מצוינת". מי שיחק, מקשה הקפטן. "שחקנים נהדרים. נ־ה־ד־רים! אני אומר לך". והעלילה, מרשה לעצמו הקפטן להתעניין. "שמע, הם יודעים שם לעשות תיאטרון. שמע, שם הם יודעים לעשות תיאטרון. אם כבר תיאטרון – רק שם". יש הרבה כאלה, חלקם אפילו מתארח בטלוויזיה על בסיס קבוע.באותה הטקטיקה נוקט הקפטן כשהוא פוגש אנשים שמצהירים שהאינטרנט משעממת אותם. "עזוב, נמאס מזה". ממה? "מהאינטרנט, נו". כן, אבל ממה? "עזוב, עזוב אותך. זה משעמם, אפילו ב'העיר' אמרו". צריך להיות בעל אופי מיוחד מאוד בשביל להשתעמם מאינטרנט. בני־אדם כאלה, צריך להוריד בפניהם את הכובע. בן־אדם כזה, חזקה עליו שהוא לא מתעניין בכלום: לא בחדשות, לא בספורט, לא באמנות, לא בספרות, לא באנשים (נשים או גברים, עירומים או לבושים) לא בתקשורת, לא במשחקים, לא בכלכלה. בכל מנוע חיפוש תוכלו למצוא עוד אלפי תחומים שלא מעניינים בכלל את האנשים האלה, תחומים שלא מגרים את הדמיון בשום צורה. כשהקפטן שלכם פוגש אנשים כאלה, הוא מאוד מתרגש.אבל לא להלל את האינטרנט באנו, את זה יעשו אחרים – על כל שניים שמשתעממים מהאינטרנט בלי להיות שם, יש אחד שמתלהב מזה, גם הוא בלי להיות שם. לקפטן שלכם אין הרבה עצות לאנשים האלה. גם העצה ההיגיונית היחידה, לנסות, לא תעזור במקרה הזה. לדבר זה הרבה יותר כיף, אם תשאלו את

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון. מערכת: עידו אמין, אבי בליזובסקי, מוטי ג'לילי, ימי גליק, אליחי וידל, טל לור, מיכל פלטי, שלומציון קינן, נמרוד קרת, מיכל רוזה, בני רן, אוריה שביט, קפטן אינטרנט. איורים: נעם נדב. השם והלוגו "קפטן אינטרנט" הם סימן רשום של עיתון "הארץ" כל הזכויות בעברית של המהדורה המודפסת והמהדורה האלקטרונית של Wired שייכות לעיתון "הארץ" כל הזכויות שמורות.
עורך אחראי: דב אלפון. כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

TECHNOLOGIES R.S 1996 LTD

המרכז לשיווק ישיר של מחשבים ניידים

לרגל קבלת נציגות חברת AMS Tech Computers & Peripherals בישראל

מחשבים ניידים במבצע מיוחד - לזמן מוגבל!

AMS Tech Computers & Peripherals

המחשב שזכה במכרז הצבא האמריקאי למחשבים ניידים

MADE IN U.S.A

TRAVELPRO 188 CT

- מעבד 166 MMX
- זיכרון 16 MB
- מסך "12.1 אקטיבי
- דיסק קשיח 2.1 GB
- זכרון [illegible]מון 256K
- כונן X6 CD-ROM + רמקולים
- סוללה LI-ON

$4799

(18,999 ש"ח כולל מע"מ)

כולל מודם פקס פנימי 33,600

אחריות [illegible]וש שנים

TRAVELPRO 105 CS

- מעבד 133 MHZ
- זיכרון 16 MB
- מסך "12.1 פסיבי SVGA
- דיסק קשיח 1.3 GB
- זכרון מטמון 512K
- כונן X10 CD-ROM
- סוללה Ni-MH

$2699

(10,799 ש"ח כולל מע"מ)

כולל: מודם פקס פנימי 33,600

אחריות שלוש שנים

COMPAQ ARMADA 1120

- מעבד 100 MHZ
- זיכרון 8 MB
- מסך "10.4 פסיבי
- דיסק קשיח 810 MB
- אופציה לכונן CD-ROM

$1299

DELL LATITUDE XPI

- מעבד 150 MHZ
- זיכרון 16 MB
- מסך "12.1 אקטיבי מעולה
- דיסק קשיח 1.3 GB
- כרטיס קול 16 BIT +רמקולים
- כונן X6 CD-ROM

$3999

IBM 365 - XD

- מעבד 133 MHZ
- מסך "11.3 אקטיבי
- דיסק קשיח 1.08 GB
- כונן X4 CD-ROM
- רמקולים+מקרופון

$3499

ציוד היקפי למחשבים ניידים

- הרחבת זכרון החל מ- $69
- מודם פקס 33,600 $149
- כרטיס רשת $99
- כונן CD חיצוני X6 $299
- מדפסת ניידת CANON $149
- מדפסת HP-690 $349
- כרטיס VIDEO-IN $399
- כרטיס SCSI-PCMCIA $199

התשלום בשקלים לפי שער הדולר היציג ביום ביצוע העסקה. כל המחירים אינם כוללים מע"מ.

אפשרות השכרה לתקופות קצרות וארוכות לכל סוגי המחשבים הניידים

אצלנו תמצא את כל העזרים למחשב הנייד במחירים הזולים ביותר בארץ. אפשרויות אשראי רבות ופתרונות מימון מגוונים לרכישות מחשבים

177-022-7443

טלפון: 03-5599868, פקס: 03-5590166

רח' הנחושת 4 חולון. מנהל שיווק 050-362856

נלים פרסום ושיווק

לך אל הנמלה

אם המחשב שלכם שורץ נמלים אדומות, שמכורות לפולסים חשמליים – כנראה אתם בטקסס

WIRED

בשתיים לפנות בוקר התבוננה סטפני אפס בתדהמה על מחשב ה־PowerBook שלה. אחת מעבודות הגמר שלה פשוט נעלמה. אפס, שהשלימה את הסמסטר האחרון שלה כסטודנטית לתואר ראשון באוניברסיטת טקסס, פנתה לחבריה, אך אלה לא הצליחו לאתר את הבאג. לבסוף היא התקשרה, מיואשת, למעבדה. "הם אמרו לי להוציא את הסוללה ולמסור להם את המספר הסידורי", היא אומרת. "כשעשיתי זאת, ראיתי כי הסוללה פשוט שורצת נמלים".

לא מדובר במקרה יחיד: סיפור הנמלים של סטפני אפס קורה למשתמשים אחרים בתדירות גבוהה. "הבעיה נפוצה ברחבי טקסס", היא אומרת.

נמלים ביתיות רגילות עלולות לגרום לבעיות מסוימות, אבל אנטימולוגים טוענים כי נמלי האש, שלאט לאט התפשטו ברחבי דרום ארה"ב, הן טורדניות אף יותר. הנמלים הקטנות והארסיות, שעקיצתן מכאיבה, ובדרך כלל נעשית באופן קבוצתי, עוקצות חיות קטנות, בקר ובני־אדם. בכל שנה נאלצים מאות בני־אדם להתאשפז בבתי חולים בשל עקיצתן. הן חיות מתחת למגרשים ולכבישים, ולעתים גורמות להתמוטטותם של רחובות שלמים. הן מתחבאות בחוטי חשמל וגורמות לקצרים שמשתקים אורות רחוב וקווי טלפון, ולעתים אף הורסות מאגרי מידע.

מסיבה שטרם הובררה ציוד אלקטרוני פשוט מתאים לנמלים האלה. לצד סיפורי אימים כמו זה של הסטודנטית אפס על הנמלה־שאכלה־את־שיעורי־הבית, נפוצים סיפורים על נמלים אינדונזיות שפוגמות בפעילות המודמים, כמו גם המעשיות על נמלים ברזילאיות שלועסות את הג'ל שמכסה את לוח האם.

ייתכן שמה שמושך אותן הוא האימפולסים האלקטרומגנטיים. ייתכן שמדובר בחום היחסי של החוטים. "יש להן משיכה קצרת טווח לחשמל", אומר דוקטור הרלאן תורווילסון מהמחלקה הטכנולוגית לצמחים ולקרקע בטקסס, שחקר את בעיית החשמל־נמלים בארבע השנים האחרונות. "הן הופכות למהרפנטות כמעט, ומתנהגות באופן מוזר. הן מערימות לכלוך כנגד החוטים, ומאותתות לחברים אחרים ב'קהילה', שמצטרפים אליהן", הוא אומר.

נמלי האש הגיעו לארה"ב באוניות מטען בשנות ה־20. מאז הן תפסו מאחזים רבי עוצמה בדרום המדינה. עד אמצע שנות ה־80 הן פעלו להשגת דריסת רגל במרכז טקסס. מאז הן התפשטו באיטיות, אבל הנזקים שהן גורמות נאמדים במאות מיליוני דולרים בשנה.

"נמלי אש הן הדוגמה הקלאסית לחיה אקזוטית שמשתלטת על מקום חדש. הן מוצאות סביבה שמתאימה לצורכיהן, ומשתמשות בה", אומר תורווילסון.

הנמלים הפכו למכה כל כך חמורה בטקסס, עד שאוניברסיטאות וסוכנויות ממשלתיות התקבצו יחד כדי לחשוב על דרכן למנוע את התפשטות הנמלים. הסנטור פיל גראם מטקסס עומל על הכנת הצעת חוק לקידום המחקר בנושא עצירת החרקים הערמומיים. "לבד מתיקנים, נמלי האש הן המכה הטורדנית של הדרום", אומר דוברו של גראם, "הן גורמות נזקים גם לחקלאות וגם לתעשייה".

ייתכן כי יהיו בתעשייה מי שיפיקו תועלת ממכת הנמלים. כמה יזמים מציעים תשובות לבעיית הנמלים, העוקפות את השימוש במדבירי חרקים, שכבר הוכחו כמסוכנים לסביבה וכלא מועילים כלל במלחמה נגד הנמלים. לפני שנה התקינה לין הייטמן פטנט אלקטרוני – רצועת חיץ שמחשמלת את הנמלים כשהן מתקדמות לעבר פנס רחוב במאנספילד, טקסס. הפנס נודע כעמוד התאורה המסוכן ביותר לנמלים בכל טקסס.

"יש סוללות של נמלים מתות מסביב לפנס הרחוב", אומר מאדר איוב, האחראי על בעיית הנמלים מטעם מחלקת התעבודה של טקסס. "אבל עדיין לא ראינו אפילו נמלה אחת בקופסת הבקרה".

בחזרה לטבע

חשיפה! בעצם, תופעה! אנשים מעדיפים להתעלם מחידושי הטכנולוגיה ולקנות דווקא מחשב ישן

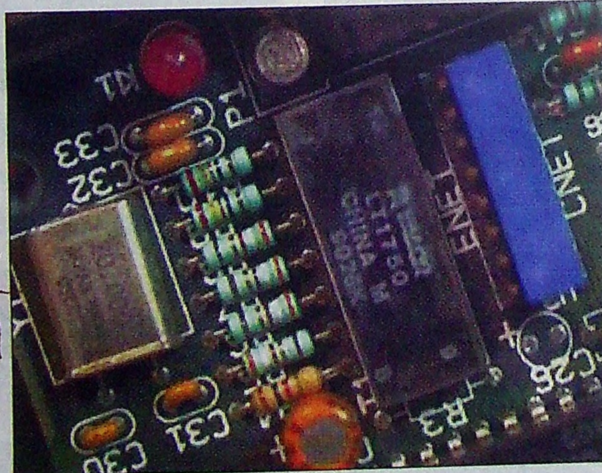
משה סורק

הנתק בין אנשי המחשבים ומפתחי טכנולוגיית האינטרנט לבין אוכלוסיית המשתמשים הוא לא סיפור חדש. אדם הולך לקנות מחשב חדש בבוקר – ובצהריים הוא כבר מוצא עצמו משדרג. לאנשים, ואפשר להבין אותם, קצת נמאס. אבל מה לעשות, בלי מחשב קצת קשה להסתדר היום. מה עושים? מתעלמים ממה שקורה וקונים מחשב ישן, פשוט ובעיקר – זול. לא ניכנס כאן לשיקולים הכלכליים (המוצדקים. המחיר של מחשב משומש הוא בערך רבע ממחשב חדש), מה שמשעשע בכל הסיפור היא הנטייה של בני האדם להפוך כל מגבלה לאידיאולוגיה.

עמוד הבית של MSNBC דיווח השבוע על תנועה גדולה של קונים לכיוון חנויות יד שנייה של מחשבים. תנועה גדולה אחורה. באזור התעשייה של סיאטל, דווקא שם, הקימו מארק דאבק וסטיב הס עסק שמוכר מחשבי 268, מודמים במהירות 2,400 ומדפסות שעובדות על סיכות (זוכרים את הרעש המעצבן?).

משמה של החברה ניתן ללמוד על האסטרטגיה שלה – "טריילינג ארג'" (הנשרכים מאחור). "אנו נמצאים תמיד צעד אחד מאחור", מציינים השותפים בגאווה. הס ודבאק, המנהלים את החנות PC־RE – "מחשבים משומשים" – אינם לבד.

טכנולוגיית המחשבים ממשיכה להתקדם, אך מספר גדל והולך של חברות וצרכנים לומד להבין, כי לפעמים כדאי להישאר מאחור. "מדובר בשוק טוב, במובן זה שהוא עונה על צורכי משתמשי המחשבים", אומר גרג פרסאק, מנכ"ל "בית המשוגעים של המחשבים והתוכנות" בברין מאו, פנסילווניה. "תאמינו או לא, יש עדיין אלפי עסקים ואנשים המשתמשים ב־386 בהצלחה רבה".

"אם יעמדו בפניך שתי אפשרויות – לקנות מחשב ב־500 דולר או להשקיע 1,500 דולר במחשב חדש שעדיין עושה אותו דבר, במה תבחר? אתה תבחר במחשב שעולה 500 דולר, משום שהציוד המשומש עונה על הצרכים באופן טוב למדי".

"בשלוש השנים האחרונות ניתן היה להבחין בגידול מואץ בכוח העיבוד וביכולת האחסון, גידול שכמותו לא נראה לפני חמש או שש שנים", אמר פוסאק. "מה שאנו עושים זה לסחור בקידום הטכנולוגי הזה עם אנשים שהצרכים שלהם אינם גדולים כל כך, ושיכולים להסתפק בציוד שעולה הרבה פחות".

מנתחי שוק המחשבים אומרים כי מוכרי המחשבים המשומשים נהנים מקהל צרכנים המורכב מבעלי עסקים קטנים ובעלי משפחות, הזקוקים לכמה מחשבים. אפשר גם למכור אותם למשתמשים חדשים, שאחרת פשוט יוציאו אלף דולר, כשהם מעוניינים להוציא 500 דולר.

ג'ון הסטינגס עומד במרכז הסחר במחשבים משומשים מאז 1988. הסטיגנס, נשיא "הסחר האמריקאי במחשבים", מטפל במכירות מחשבים משומשים ממטה החברה שלו באטלנטה. בעסק שלו נמכרים, לטענתו, עשרות אלפי מחשבים בכל חודש. הוא אומר, כי בשנה האחרונה העסקים גדלו ב־30%. את הסיבה לגידול הוא מייחס לאינטרנט.

"אני סבור שהרבה אנשים מתחברים לאינטרנט בבית ויודעים כי הם אינם זקוקים לפנטיום 200 MHz כדי להתחבר אליה", אמר. עבור הס, מ־RE־PC, היכולת למכור מחשבים במחיר שהלקוחות יכולים להרשות לעצמם הוא חלק מהסיפוק בעבודה.

"אנו באמת מעוניינים לשרת אנשים באמצעות שימוש חוזר בחומרה שלא יצאה מכלל שימוש", הוא אומר. "לא כולם זקוקים למוצר הכי חדש והכי טוב כדי לעשות את מה שהם עושים, ולחלק פשוט אין מספיק כסף".

מפעיל מציגה שילוב מושלם של איכות ואחריות:
המחשבים הנישאים של TOSHIBA

בואו
לראות אותנו
בתערוכת
COMPUTEX '97
בביתן 32

כוח מנצח בעולם העסקים

חברת מפעיל גאה להציג בפניך את השילוב המושלם בעולם המחשבים הנישאים: האיכות הטכנולוגית של טושיבה עם שירות ואחריות בינלאומית בלעדית של חברת מפעיל. הטכנאים של מפעיל הם היחידים שעברו הכשרה ואושרו מבחינה מקצועית ע״י טושיבה יפאן. לכן, כשאתה רוכש מחשב נישא של טושיבה בחברת מפעיל - אתה מקבל כוח מנצח.

3
שנים אחריות
בינלאומית

רק מפעיל נותנת לך 3 שנות אחריות על המחשב הנישא, בכפוף לאמנת שירות בינלאומית של טושיבה יפאן. הגיבוי והשירות שמפעיל נותנת לך עומדים בסטנדרטים המחמירים ביותר של מחוייבות מלאה ללקוח.

מפעיל בע״מ
טכנולוגיות (3000)

TOSHIBA

משרד ראשי: תל-אביב - אחוזת בית 4, טל. 03-5103081-8, פקס: 03-5103089.

ירושלים: קרן היסוד 11 טל. 02-6251226 ב״ש: הפלמ״ח 2 (9. האשל) טל. 07-6270527
חיפה: ט.הכרמל, התנופה 3 טל. 04-8577599 אילת: בית עברונה חנות 3 טל. 07-6376904

איך לא הפלתי את ביבי

ביום חמישי יאפילו עשרות אתרים ישראליים את עצמם במלאת שנה למהפך. ביבי לא צריך להתרגש

דו"ח אמין

עידו אמין

שבעה אתרי מחאה ישראליים נגד ביבי קיימים באינטרנט. נתון זה בפני עצמו כבר מעורר מחשבות, אבל ביום חמישי, כאשר תמלא שנה לבחירת ביבי נתניהו לראשות הממשלה, יואפלו לא רק הם, אלא עשרות אתרי אינטרנט נוספים. האפלת אתרים בתגובה לבחירתו של ביבי היא עוקצנית במיוחד: מה יכאב לאיש שהבטיח "מחשב לכל ילד" יותר מאשר האפלת כל מחשב ישראלי?

לכך בדיוק שואפים יוזמי הרעיון, אתר אריגה ואתר ביבי־וואץ', שיצאו בפנייה לכל אתר ישראלי להפוך את צבע הרקע של האתר ביום השנה לבחירת נתניהו לשחור, ואילו את צבע הטקסט שבאתר ללבן (בעצם, כל צבע בהיר). שינויים אלה אינם כרוכים אלא בשינוי קוד מינימלי, ברמת HTML או ג'אווהסקריפט, ויוצרי האתר מציעים הדגמות של הקוד הנדרש לכל דכפין.

בנוסף לתמיכה הצפויה מצד שלום עכשיו ואף השומר הצעיר (שצועדת עם הזמן, ובאחרונה הדהימה אותי בססמאות "סוציאליזם ואחוות עמים" שהיא מפזרת באינטרנט על גבי באנרים), עד לעת כתיבת שורות אלו הצטרפו עשרות אתרי אינטרנט ליוזמה – רובם המכריע אתרים אישיים ועמודי בית.

הרעיון אינו מקורי ממש. בעיקרו של דבר, יוזמה זו צועדת בעקבות האפלה אחרת – האפלת האינטרנט שהוכרזה לפני יותר משנה במחאה על חוק הצנזורה הדרקוני, שהוחל בארה"ב על אתרי אינטרנט. החוק ההוא אסר שימוש במלים בוטות באינטרנט, באופן שמרני אף יותר מאשר בכל מדיה אחרת. הוא מנע אפשרות פרסום יצירות ספרות קלאסיות באינטרנט, סיכן הפקות הסברה מינית, וגזר עונשי מאסר על מנהלי האתרים. יותר מכל, ניכרה שם פאניקה של מחוקקים שמרנים שאינם מבינים את המדיום החדש, וזו ערובה לסיבוכים נוספים שיכלו לקרום עור וגידים. אם מישהו היה מספיק לכפות את החוק החדש, ייתכן שהיינו שומעים על משפטים אבסורדיים בארה"ב, כמו זה המתרחש עכשיו בגרמניה – שם חוק משונה לא פחות גרם להעמדתו לדין של מנהל קומפיוסרב אירופה.

אלא שבארה"ב קמה תנועת מחאה רחבה, שהכריזה על "יום שחור" לאינטרנט, וגרפה אחריה המוני אתרים שהדביקו לעצמם "סרט כחול" (מצטער, כך התרגום האומלל לעברית) למען חופש הדיבור. אך מה שחשוב יותר – בתוך שעות מרגע חתימת החוק על ידי הנשיא קלינטון, הגישו ארגונים של חופש הדיבור עתירה לבג"ץ כנגד החוק, והשיגו צו על תנאי שפירושו הקפאת החוק בפועל.

ביבי נמאסת

מאפילים את האינטרנט

אגב, למרות שעברו חודשים רבים מאז, אתרים רבים עוד מאמינים כי הסכנה מרחפת מעל ראשיהם, ומסרבים להסיר את הסרט מדש בגדם אף שסר רוע הגזירה, אולי משום שאינם ממש קוראים עיתונים, ואולי משום שנעים להתבכיין ש"היה רע לתפארת".

אני נדרש לסיפור זה, שבעצם טרם תם ונשלם, כדי להזכיר של[illegible] הסרט", ולא האפלות האינטרנט הם אלה הגורמים לשינויים. אכן, האינטרנט מעניקה אפשרויות לדמוקרטיזציה חסרת תקדים בחיים האזרחיים – אבל החזקת כרטיס חבר בכיס או הדבקת סרט לדש הבגד/שולי האתר, הן לא הרבה יותר מקטע אופנתי.

מה כן? אזרחים הרוצים באמת בשינויים חברתיים יכולים להשתמש בכוחה של האינטרנט כדי להפיץ מידע מחוץ לערוצים המסורתיים – כפי שעושה, למשל, חברה מסחרית באתר "הר חומה" (http://www.harhoma.com/netanyahu.htm). הם יכולים לגבש תעמולה יעילה, כפי שעושה האתר YES (המוזכר בעיתוננו, עמ' 10), המציע דף "דע מה תשיב למשיב בתשובה". ניתן גם להשתמש באינטרנט כערוץ תקשורת בלתי פורמלי אך מהודק ומשפיע, כפי שעושים ה"פרופסורים למען ישראל חזקה" (http://www.aquanet.co.il/web/psi/). אפשר גם להפיץ תוכנה הומוריסטית כמו באתר "אנטי ביבי" (http://www.geocities.com/CapitolHill/4048/). אפשר לתמוך בעסקים שיש להם אינטרס להתנגד לשלטון, למשל עסקים חסרי הכשר, באמצעות קידומם דרך האינטרנט. אפשר גם להשקיע מאמץ טכני, ולהעלות תחקירי טלוויזיה שנויים במחלוקת לאינטרנט.

אך אבוי! כל אלה דורשים מאמץ רב הרבה יותר מאשר כיבוי האורות. אולי כדאי לחשוב על רעיונות אלה ביום שישי, כי יש לי הרגשה שביבי ישרוד את מתקפת ההאפלה של יום חמישי, בלי קשר למספר האנשים שיורידו את הווילונות.

איך לא זכיתי בפרס לתקשורת חזותית

ולמה לא רציתי בכלל להשתתף

יורם בליזובסקי, יו"ר הפרס הישראלי לתקשורת חזותית

היום בערב, בערב גאלה חגיגי במוזיאון ארץ ישראל, במעמד אנשי משק וכלכלה, יוכרזו אתרי האינטרנט שזכו בפרס לתקשורת חזותית. זו אינה תחרות של מה בכך: הפרס לתקשורת חזותית מוענק זה שש שנים על ידי התאחדות התעשיינים בישראל לסרטי וידאו ויישומי מולטימדיה, ובשנתיים האחרונות גם לאתרי אינטרנט.

יו"ר הפרס הישראלי לתקשורת חזותית, יורם בליזובסקי, מנכ"ל התאחדות התעשיינים, מסביר כי "בהתאם למסורת התאחדות התעשיינים, להישאר עם היד על הדופק ולהדביק את ההתפתחויות הטכנולוגיות בתחום התקשורת החזותית, אנו מרחיבים את קטגוריית אתרי האינטרנט". כך, מקווה היו"ר, תהיה "השתתפות מאסיווית של מקימי אתרים באינטרנט".

אלא שההשתתפות בתחרות השנה היתה רחוקה להיות מאסיווית. באינטרנט קיימים כיום למעלה מ־1,500 אתרים ישראליים, ולתחרות של התאחדות התעשיינים נרשמו רק 56 (חמישים ושישה!) אתרים. מה קרה?

אולי ההשתתפות הפחות־ממאסיווית קשורה לכך שהיא מותנית בתשלום דמי השתתפות בסך 400 שקלים לאתר. אתר שמילא את טופס ההרשמה שברשת, הפך מיד יעד לשיחות טלמרקטינג לגביית סכום זה, שיחות שנמשכו אף לאחר מועד הסגירה הרשמי של התחרות. למה כל כך רוצים אתכם בתחרות הזו? אולי כי אם קיימים כ־1,500 אתרים ישראליים, כפי שציינתי קודם, הרי ש"ההשתתפות המאסיווית" לה קיווה היו"ר פירושה תקבולים של יותר מחצי מיליון שקל.

מי כן שילם דמי השתתפות? עיון ברשימת האתרים המשתתפים בתחרות מגלה בראשה לא אחר מאשר את האתר של משרד האוצר. גם בהמשך, נראה כי דווקא על מנהלי האתרים הציבוריים חביבה ההשתתפות בתחרות של התאחדות התעשיינים, ומצאנו שם גם את משרד התעשייה, את המוסד לביטוח לאומי, את משרד החוץ, את האוניברסיטה הפתוחה ואת האתר האולימפי הישראלי. כמובן שרוב המשתתפים הם אתרים מסחריים: החל מענקים ככור, ישקר, בנק דיסקונט ודפי זהב, וכלה באתרים "תורה־נט" והמגזין האלקטרוני "מוניטור". אגב, ההשתתפות בתחרות אינה אסורה על נותני החסות לה: כך בנק דיסקונט, שהאתר שלו משתתף בתחרות, הוא גם אחד מנותני החסות של התחרות, וכך גם משרד התעשייה. עוד נותנת חסות היא חברת אינטרנט זהב. ולנו לא נותר אלא לעצור את נשימתנו עד הערב.

תצלום: אר־פי

בין התביעות והמשפטים, היו השבוע לאינטל וראשיה כמה רגעים של נחת. אנדרו גרוב קיבל בפסטיבל קאן פרס בקטגוריה טכנולוגיה דיגיטלית בתעשיית הקולנוע. זו היתה הפעם הראשונה שהפרס הזה הוענק, אבל גרוב לא הגיע וקיבל את הפרס דרך הרשת במשרדו בסנטה קלרה, קליפורניה. בתמונה נראים שלושת ראש[illegible]טל. משמאל, גרוב; במרכז, היו"ר גורדון מור ומימין קרייג בארט, המנהל בפועל. לאחר הישיבה כל אחד כבר התכבד בתואר אחר: גרוב הוא היו"ר, בארט הוא הנשיא החדש (ראו ידיעה נפרדת) ואילו מור קיבל תואר שאצלנו מעלה זיכרונות לא ממש נעימים: נשיא של כבוד. ואנחנו חשבנו שהמונח שייך לתחום אחר לגמרי.

שודרג נשיא אינטל

קרייג בארט, 57, מבכירי אינטל, מונה לנשיא החברה. בארט הוא הנשיא הראשון בהיסטוריה של אינטל שאינו אחד מצוות המייסדים. לבארט ותק של 23 שנה באינטל, וסדר היום המצפה לו כולל טיפוח צמיחת הפעילות הבינלאומית של החברה וטיפול בתביעות המשפטיות מצד דיגיטל וסיירקס. שני יצרני שבבים אלה תבעו לאחרונה את אינטל בשתי תביעות נפרדות על הפרת זכויות יוצרים בייצור שבב הפנטיום.

בארט היה פרופסור באוניברסיטת סטנפורד בקליפורניה. התמחותו היא בתחום המטלורגיה, והוא כתב כ־40 ספרי לימוד, בין השאר כאלה המשמשים עד היום ספרי לימוד באוניברסיטאות.

הצרכנים נאמנים לאפל

על פי סקר שערכה חברת אינטר־נשיונל דאטה וחברת הסקרים נילסן, חברת המחשבים בעלת הצרכנים הנאמנים ביותר היא "גייטווי 2000". הסקר הקיף 52 אלף בתי אב בארה"ב ומצא שיותר ממחצית מצרכני מוצרי גיטווי 2000 שיקנו מחשב בקרוב יב־חרו באותו יצרן. בהמשך רשימת החב־ברות בעלות אחוז הנאמנות הגבוה: אפל עם 47%, דל, איי־בי־אם, קומ־פאק, HP ואייסר עם כ־30%, ופקרד בל עם 25%.

והניוטון עובר לידי העובדים

לאחר שלא נמצא רוכש ל"ניוטון", המחשב/אורגנייזר של אפל, הודיעה חברת אפל על ארגון חטיבת הניוטון כעסק עצמאי בשיתוף העובדים. מניות החברה החדשה יהיו בידי העובדים, כ־200 במספרם, וחברת אפל במשותף, כאשר המטרה היא להפוך את החברה לרווחית בתוך שנה, ואז למצוא משקיעים חדשים או לצאת לבורסה בהנפקה.

האי־מייט: המלה האחרונה בסדרה

מאז יצא ניוטון לשוק, ב־93', הוא לא זכה להצלחה, בגלל בעיות בתפקוד המוצר ובעיות שיווקיות. החוליה המתקדמת ביותר בקשת מוצרי הניוטון היא האי־מייט, והוא מיועד להיות מחשבון נייד בסביבת מקינטוש או חלונות. החברה החדשה תתמקד בשיווקו לרופאים, אנשי מכירות ואנשי מקצוע ניידים אחרים. למרות הספקות בנוגע לכדאיות העסקית של

תראו מה שהעכבר הביא על

סינדי קרופורד

סיפורנו מתחיל ביום קיץ בהיר, ליד דוכן למכירת קלחי תירס באילינוי, ארה"ב. צלם עיתונות שעבר ברחוב ראה את מוכרת הקלחים, כיוון מצלמה, פיתח את התמונות וההיסטריה התחילה. כמעט.

זה לא קרה כל כך מהר. כדי לממן את תיק הצילומים הראשון שלה היא לוותה 500 דולר, וזה היה בדיוק עשר שנים לפני שחתמה על חוזה בסך 7 מיליון דולר. היא החלה את קריירת הדוגמנות בשיקגו, שם התבקשה על ידי הסוכן שלה להסיר מפניה את נקודת החן שמעל שפתיה. סינדי סירבה.

כדי לעשות זאת בענק היא עברה ב־'86 לניו יורק, וכאן מתחיל האקשן: סינדי עובדת בלי הפסקה, 400 שערים של מגזיני אופנה נכבשים על ידי פניה וגופה, סינדי מוציאה קלטות וידאו להתעמלות בבית, הופכת לדוגמנית המודרנית הראשונה שמצטלמת עבור "פלייבוי", נישאת לריצ'רד גיר, נאבקת בשמועות הגורסות שהוא הומוסקסואל והיא לסבית, מתגרשת ממנו כעבור שלוש שנים, נראית בארוחות ערב עם רוברט דה נירו, ואל קילמר – כאלה חברים – פותחת בית קפה עם אל מקפרסון, נעמי קמפבל, קלאודיה שיפר – כאלה חברות – נחטפת ובורחת על יד קפיצה ממכונית נוסעת, מנחה במשך שש שנים את תוכנית האופנה House of Style באם־טי־וי.

הפסקה, סינדי עוזבת את ניו יורק ועוברת ללוס אנג'לס. הסיבה: גיל 30. שינוי כיוון בקריירה, יותר משחק, פחות דוגמנות.

מה שהכי מדהים בסינדי זה שהיא אוכלת. כן, "גם עוגות שוקולד". היא מקפידה לתרום באופן קבוע למוסדות הקשורים למחלת הלוקמיה, ממנה נפטר אחיה הקטן, בהיותו בן ארבע. כיוון שיום הולדתה היה לא מזמן (תאריך לידה: 20 בפברואר 66') הרי ציטוט מראיון יום הולדת: "תמיד חשבתי שהחיים יתחילו כשאשיג עבודה רצינית או כשאקים משפחה. פתאום הבנתי שהחיים שלי התחילו לפני 30 שנה. למה אף אחד לא אמר לי?".

- http:\\www.io-online.com\the-bull\cinpage.htm
- http:\\www.net-answers.com\cindy-c
- http:\\intersurf.com\~beam\temple\temple.html

משחק זיכרון עם תמונותיה של סינדי:

- http:\\www.facade.com\Fun\concentration

לינקים:

- http:\\www.caiwireless.net\~drool\cindy.html

תמונות, כולל ארוטיות:

- http:\\www.leech.com\cc\
- http:\\naked-celebs.com\celebs\cindy.htm

הניוטון, ניסתה בחודשים האחרונים חברת אפל למצוא את המסגרת המתאימה להמשך ייצורו, בין השאר משום שהכלי צבר מוניטין וקהל משתמשים נאמן.

קרבות רחוב

השקת המדריך החדש של מיקרוסופט גררה תביעה נגדה

סיאטל (רויטר). רשת מדריכי האינטרנט המקומיים החדשה של מיקרוסופט, סיידווק, הגיעה לבית המשפט במפתיע, לאחר שנכשל משא ומתן בינה לבין חברת טיקט־מאסטר על שיתוף פעולה. חברת טיקטמאסטר עוסקת במכירת כרטי־סים לאירועים, ובתביעה שהוגשה בבית משפט מחוזי בלוס אנג'לס, מאשימה את מיקרוסופט ב"פירא־טיות אלקטרונית" בכך שהציגה קי־שורים לתוך אתר טיקטמאסטר ללא רשות.

עשרה אתרים מקומיים מתוכננים להיפתח השנה ברשת "סידווק", ומיקרוסופט כבר השיקה את אתר סיאטל ואתר ניו יורק. התביעה, אם תתקבל, תמנע ממיקרוסופט לספק קישור לאתר של טיקטמאסטר, וכן נדרשים פיצויים. "בכך שסיפקה גי־שה למידע ולשירותי האירוע החי של טיקטמאסטר ללא הסכמתה, וב־כך שהציעה את שירותיה למשתמ־שים, מיקרוסופט עשתה לביתה על חשבונה של טיקטמאסטר. למעשה, היא מבצעת פיראטיות אלקטרו־נית", נאמר בכתב התביעה.

התביעה הוגשה לאחר שהמשא ומתן בין החברות הופסק, ומיקרוסו־פט כוננה עסקה עם "סיטיסרץ'" לאספקת שירותי רכישת כרטיסים ברשת. מהלך זה של טיקטמאסטר הוא חסר תקדים וגרם להרמת גבות בתעשייה. "זאת הסיבה שקוראים לזה רשת – מדובר ברשת של חיבו־רים מכל רחבי העולם", אמר פרנק שוט, מנכ"ל "סידווק". "התביעה הזו היא בעצם התקפה על הרשת עצ־מה". "קשה לראות איך הפניית לקוחות אליהם מזיקה להם", הוסיף שוט. למרבה האירוניה, בעל השלי־טה בטיקטמאסטר הוא פול אלן, ממייסדי מיקרוסופט, שעדיין מחזיק גם ב־9% ממניות ענק התוכנה.

נלחמים בדואר זבל

וואשינגטון (רויטר). חבר הקונגרס הרפובליקאי כריס סמית מניו ג'רסי הציג חוק נגד "ספאם" – דואר אלקטרוני של גורמים מסחריים, שלטענתו סותם את "תיבות" האונ־ליין של משתמשי אינטרנט בכל רחבי ארה"ב.

סמית טוען, כי חוק הגנת הנטיזנס של 1997 יאסור על שליחת דואר מסחרי, ובכלל זה תוכניות להתעשרות מהירה, תרופות לא מאושרות והצעות התקשרות שעלולות לגרום למשתמשים לשקוע בחובות.

"החוק יסייע לאנשים לא רק בכל הקשור לנדנוד של הספאם, אלא גם בנוגע לחיסכון", אמר סמית. הוא ציין, כי כל מי שירצה להמשיך ולקבל דואר ספאם יוכל לעשות זאת במסגרת החוק. למעשה, החוק הוא הרחבה של חוק הטלפוניה להגנת הצרכנים של 1991, שאסר על משלוח פקסים מצד גורמים מסחריים. החוק לא ישפיע על משלוח דואר מצד חברים ושותפים עסקיים.

מדענים וסופרי מדע בדיוני נכשלו כמעט בכל ניסיונותיהם לחזות את התפתחות המחשב. מה זה אומר על יכולתנו לצפות את הצעד הבא?

יבשם עזגד

בני־אדם אינם אוהבים מהפכות. אולי בגלל זה ניסו אנשים רבים כל כך להתעלם מהמחשב, בימים שבהם עדיין אפשר היה להתעלם ממנו. באנציקלו־פדיה העברית, למשל, בערך "מחשב" רשום: "עיין ערך מכונת חישוב". הערך הנ"ל מתחיל בתיאור החשבונייה. בתנאים אלה, נחשב אייזיק אסימוב – אביו מולידו של מולטיוואק – נביא מקורי ואמיץ במיוחד. "התעשייה הענפה ביותר על פני כדור הארץ התרכזה סביב מולטיוואק, המחשב הענק אשר הלך וגדל ללא הרף זה חמישים שנה, עד שש־לוחותיו מילאו את העיר ואשינגטון כולה, והגיעו לכל הערים האחרות בכוכב הלכת. צבא של פקידים שירת את המחשב, חלקם מזינים אותו בפרטים, חלקם מפרשים את תשובותיו. מולטיוואק ניהל את כלכלת כדור הארץ. הוא סייע למדע להתפתח. הוא ידע כל דבר על כל אחד. הוא היה הסדר העולמי החד־דש".

הכישלון הראשון - הגודל

תחזיות המולטיוואק של אסימוב נבעו משיטת חיזוי פשוטה, הקרויה אקסטרפולציה והיא מעין הרחבה של חוק ההתמדה של אייזיק ניוטון: המגמות העכשוויות ימשיכו בדרכן אל העתיד, פחות או יותר באותו קצב ובאותו כיוון שבו הן נעות עתה.

על פי השיטה הזאת הלך המחשב (בסיפוריו של אסימוב), וגדל מרגע לרגע, מיום ליום. המחשבים הראשונים – כמו אניאק של פון־ניומן (1945, פרי־נסטון), אדסאק של וילקס (1949, קיימברידג'), והד־מחשב המסחרי הראשון העולם, יוניוואק של אקרט ומוצ'לי – עברו אצלו תהליך שמזכיר את התפת־חות רשתות השיווק אצלנו: ואק התפתח ונעשה סר־פרוואק, אחר כך היפרוואק ובסוף הוא הכתיר את עצמו בתואר מולטיוואק. ואז התחיל הסיפור.

בסיפור "כל הצרות שבעולם", מכיל זיכרונו של המחשב המרכזי את פרטי אישיותם של כל תושבי כדור הארץ. הוא זוכר את כל פרטי אישיותם, ממדי גופם, גילם, נטיותיהם, מנת המשכל שלהם, הוא יודע כיצד התנהגו בעבר במצבים שונים, אילו דעות הביעו באילו עניינים וכו'. דבר לא נסתר ממנו. מדי יום הוא מעביר את כל הנתונים הללו דרך תוכנית מיוחדת, המבצעת עליהם אומדן של יום נוסף בזמן. כלומר, מולטיוואק יודע בדיוק מה כל אחד מתושבי כדור הארץ יעשה היום. וזה כולל את כל ההצלבות האפשריות. מי יפגוש את מי, מי יעליב את מי, כיצד בדיוק יגיב הנעלב, וכיצד תשפיע תגובתו על הסובבים אותו.

כך מגלה המחשב, מבעוד מועד, מי עומד לבצע פשע, היכן, נגד מי, ומתי בדיוק. זה המידע שהוא מוסר למשטרה, ומכאן ואילך, העניינים מתגלגלים בפשטות: השוטרים באים ועוצרים את הפושע המיועד ב"מעצר מונע", עד שתחלוף הסכנה שיבצע את הפשע. אחר כך הם משחררים אותו לד־רכו. כמעט כמו בארץ המראה של עליסה, שם נהוג להקדים את העונש למעשה שעליו הוא ניתן.

בסיפור "זכות בחירה", המחשב משתמש במידע שיש לו על תושבי כדור הארץ באופן "דמוקרטי": מכיוון שהוא מכיר טוב כל כך, ובאופן אישי, כל אחד מאיתנו, הוא גם יודע בעד מי נצביע בבחירות. כך, בפעולה קצרה יחסית, הוא יכול לדעת מה יהיו תוצאות הבחירות, עוד לפני שהן מתקיימות. במלים אחרות, אין צורך לקיים בחירות "פיסיות". חבל על הזמן ועל האנרגיה. אפשר להסתפק בבחי־רות וירטואליות, שתוצאותיהן יחושבו על ידי מול־טיוואק, ללא מגע יד אדם.

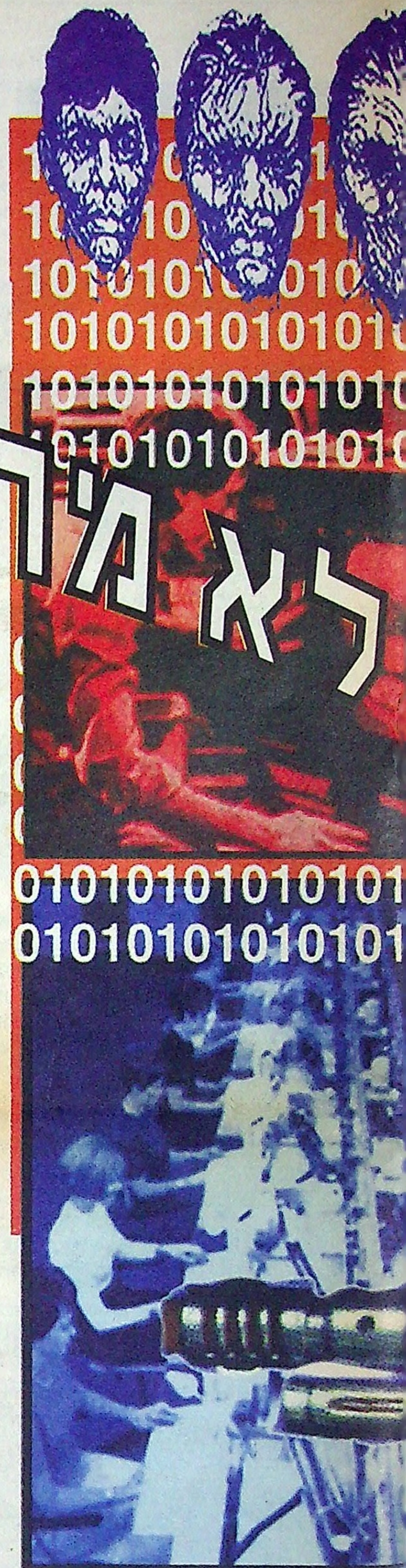
בסיפורים אחרים מתוארים מחשבי מלחמה, המ־תכננים במקום המצביאים את מהלכי המלחמה (עיין ערך "קספארוב"). הם מסוגלים לראות את תמונת הקרב כמה מאות מהלכים קדימה, וכך, המ־לחמה הופכת להיות מעין קרב ביניים בין מחשבים, כאשר בני־האדם ניצבים בצד, ורק מצפים שיגידו להם מי ניצח, אנחנו או הם.

רעיונות נחמדים, באמת, רק שאין שום קשר בינם לבין מה שקרה במציאות. בחיים האמיתיים, כידוע, המחשב לא גדל. הוא לא התנפח ולא "מילא את הארץ". בעצם, המחשב פנה לכיוון ההפוך מזה שהועידו לו סופרי המדע הבדיוני (וגם כמה מהמד־ענים): הוא הצטמק והתמזער, אבל דווקא בדרך זו רכש לעצמו עוצמה גדולה בהרבה מעוצמתו של מר־לטיוואק.

איך? הכל התחיל במוסך ביתו של סטיב ג'ובס באמצע שנות ה־70. באותו זמן עבד ג'ובס, צעיר אמריקאי בן 20 ומשהו, במפעל המשחקים האלקט־רוניים של אטארי. בשעותיו הפנויות אסף רכיבים שונים והרכיב מהם במרתף ביתו מכונת חישוב קטנה (עיין ערך "מחשב"). זה היה אפל 1. לאחר כמה הרצות ניסיון מוצלחות, החל ג'ובס לייצר "תפר חים" בקצב אטי מאוד, בעבודת יד, בשעות הפנאי. את המיקרו מחשבים הראשונים הללו הוא מכר לחד־ברים (היום הם פריטי אספנים שערכו של כל אחד מהם מגיע למיליוני דולרים). בשלב זה עזב המממ־ציא הצעיר את אטארי, התמסר והתמכר לעבודה במוסך, וייצר "כמות מסחרית" ראשונה של 50 מחד־שבים, שאותם שיווק באמצעות חנות מקומית בעיירת מגוריו השוכנת בלב עמק הסיליקון שבק־ליפורניה, ארה"ב.

בשנת 1977 מכר ג'ובס את הפולקסוואגן שלו

לא מה שהבטיחו לנו

איור: ט.ל.מ.

והקים את חברת אפל. בשנת 1980 יצאה החברה לבורסה. חברת ההשקעות מורגן סטנלי מוול סטריט היתה החתמת של ההנפקה הראשונה הזאת. זמן קצר לאחר מכן הצטרפה יבמ לחגיגה, וההמשך שמור בדיסק הקשיח של ההיסטוריה. חמש שנים לאחר מכן, בשנת 1985, סולק ג'ובס מהנהלת החברה שייסד. באותו זמן, היקף המכירות של אפל היה כמה מאות מיליוני דולרים בשנה, וג'ובס לקח איתו הביתה כ־50 מיליון דולר. כך התמלא העולם ב"מיקרוואקים" שמוטטו את חזון המולטיוואק של אסימוב.

הכישלון השני - תקשורת

העסק שהתחיל כצעצוע, כבש את העולם. אנשים נהנו לשחק בו, ולאט לאט, למדו לעשות בו דברים מועילים: מעבד תמלילים, הנהלת חשבונות, כרטסת טלפונים ביתית, ספר מתכונים פרטי עם יכולת חיפוש אחר פריטים מבוקשים, גרפיקה, תכנון הנדסי. השיגעון שטף את העולם כשריפה בשדה קוצים. הלקוחות עמדו בתור. כולם ידעו לומר בוודאות שהמחשב הוא כלי העבודה העיקרי של העתיד וכל אמא יהודייה התחילה לחפש לבתה חתן שהוא "איש מחשבים". הכיוון נראה מבטיח: תרכנות משרדיות/הנדסיות/סטטיסטיות יותר גדולות, יותר חזקות, יותר מהירות, יותר...

מי שתכנן את העתיד הממוחשב הזה לא הביא בחשבון את טים ברנרס־לי, מדען צעיר מהמכון לטכנולוגיה של מסצ'וסטס (MIT). בשנות ה־80 המאוחרות עבד ברנרס־לי במעבדה האירופית לחקר פיסיקת החלקיקים (סר"ן) שליד ז'נווה.

תשלובת מאיץ החלקיקים של סר"ן חפורה בעומק 100 מטרים מתחת לפני הקרקע. אורך המנהרה המעגלית של מאיץ החלקיקים הגדול (LEP), מגיע ל־27 ק"מ. בהיקף המאיץ ממוקמות ארבע תחנות ניסוי שבכל אחת מהן עובדים כמה מאות מדענים. מדי יום מתחוללות בתחנות הניסוי האלה מיליארדי התנגשויות חלקיקים. החלקיקים המתפזרים מאתרי ההתנגשות האלה מתגלים בגלאי חלקיקים שמזרימים את המידע למחשבי ענק שמנתחים את זוויות הפיזור ואת מהירות התנועה של החלקיקים. בשלב הזה יכולים המדענים לנסות ולפרש מה בדיוק התחולל באתרי ההתנגשות.

הפיסיקאים העוסקים בחקר החלקיקים הבסיסיים הם עם מיוחד. ההבדלים האתניים והתרבותיים ביניהם מתגמדים לעומת הדמיון בתחומי העניין ולעתים אף בדרך המחשבה שלהם. בעצם, הם מעטים מכדי להיחשב עם, אבל אפשר לראות בהם "שבט". במחקרים אנתרופולוגיים שבוצעו בשנות ה־70 וה־80, הוצע לכנות אותם "שבט מאיץ החלקיקים".

בני השבט הזה, המפוזרים בכל העולם, עומדים בתור כדי לזכות ב"זמן קרן" (זמן פעילות של מאיץ החלקיקים, שבו אפשר להריץ ניסויים). התיאורטיקנים שביניהם מציעים מתכונות לניסויים מצד אחד, ושואפים לקבל ולנתח את תוצאות הניסויים שהתבצעו, מהר ככל האפשר, מצד שני. מהתיאור הזה, ומעובדת פיזורם של "בני השבט" בכל העולם, אפשר להבין שהתקשורת ביניהם פעילה ומאסיווית במיוחד.

אבל, בני השבט הם טיפוסים עסוקים במיוחד שאינם יכולים להרשות לעצמם לבלות יותר מדי זמן בדיווח טלפוני למספר רב של עמיתים, שמתקשרים אליהם בזה אחר זה מפינות שונות של העולם. "אילו רק יכולנו להניח לכל מי שרוצה להיכנס למאגרי הנתונים שלנו לקבל את המידע בשירות עצמי", נאנחו אחדים מהם באחת מתחנות המחקר. אוזניו של ברנרס־לי הזדקפו. תחינה דומה מאוד הושמעה גם בקפטריה של MIT: "אילו רק יכולנו לגשת בעצמנו למאגרי המידע של מאיצי החלקיקים...".

בשיחות האלה, בין מדעני סר"ן ו־MIT, עלו לראשונה הביטויים "מרחב קיברנטי" ו"מקומות וירטואליים" (וכל מי שטוען כיום למקוריות בהצעת הביטויים האלה – לרבות סופר המדע הבדיוני וויליאם גיבסון – טועה גם במקום וגם בזמן הופעתם של הביטויים האלה).

בכל אופן, ברנרס־לי החליט לבנות מערכת שתאפשר לפיסיקאים מכל העולם לקבל, באמצעות רשת המחשבים הבין־אוניברסיטאית (שכבר היתה קיימת אז, ושימשה בעיקר להעברת דואר אלקטרוני), מידע שוטף, בזמן אמיתי, על מה שעושים עמיתיהם. מכאן ועד לפיתוחם של הכלים הבסיסיים שעליהם הושתתה האינטרנט, היתה הדרך קצרה ו"טכנית בלבד". למדע הבדיוני, מיותר לומר, לא היה שום חלק בקפיצה הגדולה הזו.

הכישלון השלישי - בקרוב

כך ביצע המחשב קפיצת פאזה נוספת והפך ממכונת כתיבה ושולחן שרטוט לאחד מכלי התקשורת החזקים, הנפוצים והמהירים בעולם. הרבה יותר אפקטיווי מהטלוויזיה, הרבה יותר מדויק ומכוון לקהלי יעד מוגדרים, בהשוואה ליכולת ה"התכוונות" של עיתון הנייר. והמגמה הזאת עוד רחוקה מלמצות את עצמה.

שוב שינה המחשב את העולם, מבלי שמישהו הצליח לחזות את המהלך הזה מראש. עכשיו, כמובן, כולם מדברים על דואר אלקטרוני, אתרי אינטרנט ומציאות וירטואלית. אבל כל כוכבי ההווה האלה גולשים ברגעים אלה ממש לעבר צדה האפל, הנשכח, של ההיסטוריה הממוחשבת.

כל הנביאים שבינינו שוב נכשלים ואינם מזהים את התהליכים הזעירים שיובילו את המחשב לעבר עתיד שאנחנו אפילו לא מסוגלים לחלום עליו.

בוזילום גולדום

(תרגום בגוף הכתבה)

להבדיל ממגזיני האינטרנט העבריים, כמו "מוניטור", "ארטיק", "מגנט" ואחרים, מתעלם E-TON, מגזין חדש, מהעובדה שהוא נמצא על הרשת. אין בו המלצות על אתרים, גרפיקה מורכבת ומשחקים להורדה. חתרני ממש. ויש גם טור רכילות משגע

ליאת ברוקס, E-TON. "אני והמחשב זה רומן אמיתי"
צילומים: יואב רוקאס

מיכל פלטי

לליאת ברוקס, עורכת העיתון הווירטואלי החדש E־TON, יש סיבות להיות מרוצה. לפני שבוע עלה לרשת "העיתון הווירטואלי הישראלי הראשון" וכבר פנו אליה ישראלים מכל קצוות תבל ושלחו אליה אי־מיילים נרגשים. E־TON אמנם מצטרף לרשימה של עיתונים ישראליים ברשת, אבל הוא שונה. אפילו חדשני.

מדובר בעיתון הראשון שלא פונה בשום אופן אל "קהל הגולשים", לא ממליץ על אתרים ולא מעדכן מה קורה בשטח ההיי־טק. לעומת זאת מנפיק העיתון כתבות מגזין העוסקות בסיפורים אנושיים, לפי מיטב המסורת של "לאשה". יש ב־E־TON מדור רכילות, מדור סקס נועז, מדורי נומרולוגיה, אסטרולוגיה וחברה. הכתבות ב־E־TON לא מתחכמות. בעולם האינטרנטי המודע כל כך לעצמו, יש בכך חידוש מרענן.

גיליון מאי מיוחד לנושא "חופש", מפני שלדברי העורכת ליאת ברוקס, "אינטרנט מתקשר לחופש, לפריצת גבולות, ולכן חשבתי שמתאים לפתוח בזה את הגיליון הראשון". בשנה האחרונה עלו לרשת כמעט עשרה מגזינים וירטואליים ישראליים. היזמים הרגישו צורך גדול לספק לגולש הישראלי סביבה ביתית, כדי שיחזור לבקר שוב ושוב, לקרוא עברית ולצחוק מהבדיחות (במקרה הטוב). בשבועות האחרונים כבר יש צפיפות באתרי הגג הישראליים המפנים אל המגזינים, ועיתונים וירטואליים בעברית צצים ומכסים כל נושא שבעולם.

אבל E־TON, כאמור, הוא יוצא הדופן. בגיליונו הראשון מתפרסם ראיון עם חוה יערי בדרכה לקבל ברכה מהמקובל ועקנין, וכתבה על חוק שהועבר בכנסת ולפיו אסירים ישראלים בחו"ל יוכלו לרצות את תקופת מאסרם בארץ, ועוד.

הכתבות בעיתון רוויות ציטוטים מהזן שיכול לפרנס את מדורי "ציטטות השבוע" במשך חודשים. חוה יערי מתלוננת על החבר הטוב חיים יבין "שאכל אצלי מהסירים ועכשיו לא בא לקראתי", אמו של אסיר בן 50 המרצה תקופת מאסר בחו"ל "מודאגת כי אין מי שיגיד עליה קדיש" ומדור הרכילות שנקרא "אגבי" (ברוח "סתמי") עוסק בהרחבה ביחצ"נית ש"צבעה עכשיו לבלונד" ובג'חנון שמכינה אמו של הנהג של שרה (נתניהו, כמובן).

ליאת ברוקס, 30, תושבת אזור, החלה לערוך את העיתון לפני חודש. "דווקא אני רוצה שתדעו ששנאתי מחשבים עד לפני שב[illegible]ים", היא מצהירה. "היום אני והמחשב זה רומן א[illegible]תי. התמכרתי לרשת".

"כשהתחלתי לערוך את העיתון לפני חודש, רציתי מגזין שיפנה לכל קהל הגולשים, במיוחד לישראלים בחו"ל. נורא שמחתי לקבל תגובות מיורדים שכתבו לי שסוף סוף ה[illegible]אים כתבות מגזין שאין בשום מקום אחר. זו ממש שליחות שלי לקרב אותם אלינו", היא נרגשת. מאחורי E־TON (כמו E־MAIL) עומדת חברת איי־בי־נט, הקיימת ארבע שנים ולה כמה פרויקטים ברשת, בין היתר אתר נפרד המוקדש לשחרורו של ג'ונתן פולארד. "כשהחליטו בחברה שהם רוצים מגזין פנו אלי. המודל שלי הוא עיתון "חדשות" והמוספים המיוחדים שלו, שמאוד אהבתי".

ברוקס עבדה בעבר ככתבת ב"ידיעות תקשורת" ובמשרד לייעוץ תקשורתי, "היה לי קשה לעבור לתחום המחשבים מהעיתונות הכתובה, זו צורה אחרת לגמרי של חשיבה ועריכה. הטקסטים קצרים, המעברים מהירים, אבל אני מקווה שהתרגלתי מהר" היא אומרת. ברוקס גאה במיוחד בתגובות שקיבלה מישראלים ביוון ובארה"ב, ומופתעת מההיענות של פעילים פוליטיים. "זה לא ייאמן, הם אלו שכותבים הכי הרבה והכי מהר, הם פשוט מכורים לרשת".

מי למשל?

"כל מיני עוזרי שרים ועוזרים פרלמנטרים שכותבים ומפקססים לנו ורוצים שנכניס נושאים גם למדור הרכילות".

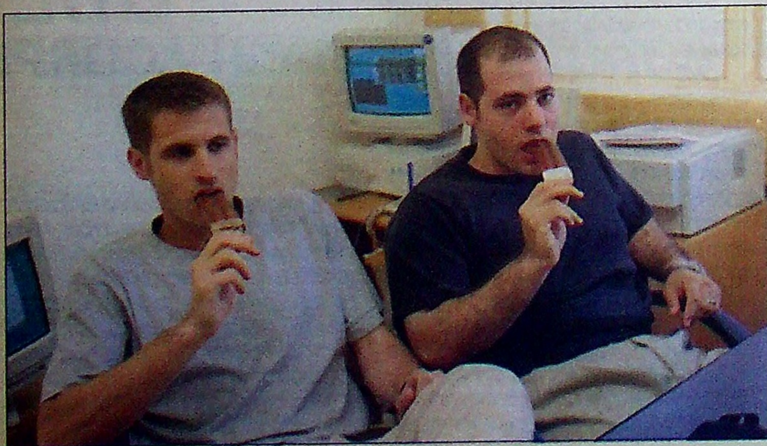
ברוקס אוהבת את רעיון העיתון האינטרקטיווי. "אני שמחה לקבל הצעות וביקורת. מתקשרים אלי קוראים ומציעים הצעות וזה מצוין. כך למשל ישתנה שמו של מדור הרכילות כבר בגיליון הבא, מ"אגבי" ל"בוזילום גולדום".

שזה?

"'חבל על הזמן' בטורקית. נשמע לי הרבה יותר מתאים לנו מ'אגבי'. למרות שרצינו לבנות לו דימוי אינטלקטואלי, כמו ציפורה". מנהלת השיווק של העיתון, עירית חנוכה, מגדירה את העיתון כ"עצמאי, ומקבל חסות מפרסומות. למרות שיש לנו מדור סקס, אנחנו פונים גם לקהל הדתי. הגולש הדתי לא חייב ללחוץ על סמל מדור הסקס, וכך לחסוך לעצמו את הביקור, שלא כמו בעיתון רגיל בו הוא מחויב להיתקל גם במה שלא נעים לו".

המתחכמים

גדי שמשון, לשעבר עיתונאי ב"ידיעות תקשורת", הוא היוזם והעורך של ירחון האינטרנט "מוניטור". שמשון יזם את הקמתו של "מוניטור" בינואר 1997 כפרויקט ביחידה למדיה דיגיטלית בבית הספר הבינתחומי בהרצליה. לדבריו, קוראים את "מוניטור" בכל חודש כמה אלפי קוראים. בקרוב יעבור העיתון למתכונת שבועית. החברה שעומדת מאחורי העיתון היא "404 עיתונות מקוונת". כשהקים שמשון את העיתון (יחד עם בצלאל בן־חיים מסטודיו איי־אר־פי) החליט, לדבריו, "להימנע מקלישאות ומביטויים מסוימים כגון: ב'עידן האינטרנט', ו'גזעי', ו'לא לנכס לעצמנו' את 'קהילת האינטרנט' כמו שעושים אתרים אחרים כשהם מפרסמים הודעות בנוסח 'קהילת האינטרנט

אורי ודן ליכטנפלד, "ארטיק". סוף האינטרנט?

מרכינה ראשה' ודומותיהן, וכל עמוד שלנו לא יעלה על 70K. אנחנו פונים לגולשים ישראלים, ומטפלים בעיקר בתחומים הנגזרים מהגלישה ברשת". ב"מוניטור" מתפרסמת בכל גיליון פינת "עמוד האש" שהיא מעין "ביקורת התקשורת" על אתרים אחרים ברשת, "ויש גם מי שכבר אומר לי שהתחלתי כעיתון מתוחכם, וכעת אני פונה לקהל רחב יותר".

מגזין וירטואלי נוסף, שבולט בעיצוב הגרפי המיוחד שלו הוא "ארטיק". את "ארטיק" מפעילה חברת בוקס תקשורת שהפעילים בה הם האחים אורי (מנהל פרויקטים) ודן (מנהל טכני) ליכטנפלד, והמעצב הגרפי רותם אופיר, בוגר בצלאל בן 31. אמנם

גדי שמשון, "מוניטור". לא מנכס לעצמו

"ארטיק" לא מתעדכן בדיוק מדי חודש בחודשו, ולפעמים העלאת האתר החדש מתעכבת, אבל כדאי לבקר בו, בעיקר בגלל הבחירה הלא שגרתית באייקונים (מוצץ מסמן אתר בהתהוות, חזרזיר ורוד מסמן את לוגו העיתון) והרקע המינימליסטי שאינו מכה בעיני הגולש בכל צבעי הקשת. לדברי ליכטנפלד, "ארטיק" הוא מעין כרטיס ביקור מורחב של חברת בוקס המעצבת ומפיקה אתרים ברשת. אבל יש בו גם כתבות, ובקרוב תצא מהדורה מודפסת שלו בשיתוף יצרן גלויות "בומרנג", ואותה יערוך מבקר המסעדות דן ססלר.

יש ב"ארטיק" סקירה נרחבת של בילויים ותרבות ומידע עדכני ושימושי הממליץ על מועדונים ובארים בתל־אביב. הגלריה הווירטואלית מארחת אמנים שאינם מציגים במקומות אחרים (ואדים סטפנוב וחיה רן) ויש גם מדור "טופ טן" (TOP 10) שזוכה לפופולריות גדולה. במדור הזה מתבקשים הגולשים לדרג את עשרת הגברים או הנשים הנחשבים בתבל, ומתברר שקשה לתאר את האושר שהפעולה הפשוטה הזו גורמת לגולשים ולגולשות. ברשימה של החודש הנוכחי מככבות ברשימת הנשים גיליאן אנדרסון, סנדרה בולוק וגם ניקול קידמן שיש מי שחושב כי היא ראויה למקום של כבוד ברשימה. ברשימת הגברים מדורגים קיאנו ריבס, בראד פיט, דיוויד דוכובני וקלינט איסטווד. החודש מופיעה כתבה מקיפה המנבאת בקדרות מסוימת את "מות האינטרנט". עיון בכתבה מבהיר כי זהו פירוט המצוקות המעיקות על גולשי האינטרנט בחודשים האחרונים.

ארז שוחר עורך את המגזין "מגנט" בעשרת החודשים האחרונים. ברשימת הכתבים שלו כלולים העיתונאי נתן זהבי, הצלם זיו קורן, אלופת ישראל בברידג' מגרי צור ואחרים. בגיליון מאי מופיעות כתבות דרמטיות למדי: כתבה העוסקת בנעדרים, שהקריאה בה מלווה במוסיקת רקע מלנכולית ומרכדכת, וכתבה אחרת תחת הכותרת "אלטרנטיווי" עוסקת באלימות מזווית אישית. למרות ששוחר הגיע לעיתון מתחום העיצוב, "מגנט" שומר על קו נקי ופשוט, נטול גימיקים ובהיר.

ב־15 באוגוסט מבטיח שוחר גיליון שנה חגיגי ומורחב. "אני עורך את המגזין הזה בהתנדבות, וזה מאוד נעים כשקוראים מגיבים לכתבה שעניינה אותם. הגענו אפילו למצב שבו קוראים נוזפים בנו אם בחודש מסוים לא פרסמנו כתבה בתחום שמעניין אותם".

ואם הגולש/ת בילו לילה של קריאה בכל המגזינים, ובכל זאת צץ בהם איזה צורך לחומר קריאה אלטרנ־

טיווי באמת, כדאי לבקר באתריהם של שני מגזינים: YES ו"קוף מכונף". YES מדריך "מה לענות למחזירים בתשובה", מפנה ל"אתרים חילוניים אחרים ברשת", דן בהלכות הפסח מזוויות חדשות, וגם ממליץ על בישולים ומסעדות.

"קוף מכונף" הוא מגזין קודר וחמור סבר, אמנותי כמו להקות גותיות בבריטניה של שנות ה־80, ונושא מסרים בהתאם. הגיליון הראשון מוקדש ל"קבוצות שבחרו בדרך חיים שונה גם אם הן נידונו לבדידות". בהתחשב בעובדה שלא מדובר בנזירים טיבטים על הר קירח, אלא בחבורה עירונית (שלא לומר, לובשת שחורים) המעמיסה על אתר הבית ציטטות של וויליאם בורוז, ראיון עם להקת דיוולט ודברים ברוח דומה. הקריאה באתר היא בסך הכל חוויה משובבת. מומלץ במיוחד לקרוא את "במקום מניפסט" של עודד אראל, שמגולל בתוגה את סיפורם של "בני־האדם, קורבנות מרצון שבמודע או שלא במודע איבדו את האינסטינקט". האמנם?

כתובות המגזינים העבריים:

- "קפטן אינטרנט" (קודם כל)
  http://www.haaretz.co.il/captain
- E־TON
  http://www.ibnet.co.il/eton
- "מוניטור"
  http://monitor.site.co.il
- "זומביט"
  http://zombit.netvision.net.il
- "מגנט"
  http://www.interpage.co.il/magnet
- "ארטיק"
  http://www.artik.co.il
- YES
  http://www.yes.co.il
- "קוף מכונף"
  http://www.geocities.com/~wingedape

קפטן, הצילו!

קפטן יקר, אני מתכנן טיול בלונדון ואמסטרדם בחודשים יולי־אוגוסט. לשווא חיפשתי ברשת את הלהקות שיופיעו שם בעת הביקור. איפה אוכל למצוא תאריכי הופעות של להקות מכל הסוגים? בתודה מראש,

שמוליק, תל־אביב

הקפטן משיב: שמוליק היקר, רוב ההופעות בתקופת הקיץ מתקיימות במסגרת פסטיבלים. רשימת הפסטיבלים הצפויים בחודשים הקרובים ניתן למצוא ב־ http://www.summerfestivals.com. באתר אין פירוט מלא של הלהקות וההופעות. לפיכך, תאלץ לבחור בשמות הפסטיבלים הרלוונטיים מבחינת מיקום ותאריך ולחפש אותם ביאהו! או בכל מנגנון חיפוש אחר. לעיקריים שבהם יש אתרים מפורטים יותר.

אם אתה מתעניין בלהקה מסוימת, חפש את האתר שלה, ושם תמצא בדרך כלל את לוח ההופעות לחודשים הקרובים. בהצלחה.

●●●

היכן אוכל למצוא מאמרים העוסקים בכלכלה?

אורי רחמינוב

הקפטן משיב: אתר המכיל מספר רב של מאמרים תוכל למצוא ב:

http://econwpa.wustl.edu/wpawelcome.html

רשימת אתרים נוספים המארחים מאמרים תמצא באותו מקום ב:

http://econwpa.wustl.edu/links-to-similar/others.html

●●●

מה זה Pop3, ומדוע איני יכול לשלוח דואר מנטסקייפ מבלי להגדיר אותו?

ניר גיל

הקפטן משיב: Pop3 הוא שירות המאפשר לך למשוך הודעות משרת דואר. עליך להגדיר במקום המיועד את כתובת שרת ה־Pop, והתוכנה מתקשרת עם השרת באמצעות שפה מוסכמת מראש (פרוטוקול) ומבצעת את הפעולות הנדרשות לקבלת הדואר. ללא הגדרות אלו לא תוכל לקבל דואר, מאחר והתוכנה לא תדע מאיפה להוריד אותו. שליחת דואר היא עניין נפרד. פה נדרש פרמטר נוסף – SMTP. עליך להגדיר את השרת שיאפשר לך לשלוח דואר. שליחת דואר היא עניין מורכב המצריך שרת מיוחד. ללא כתובתו של השרת לא תוכל לשלוח דואר.

תפקידו של ספק האינטרנט שלך הוא לדאוג לספק לך את שמות השרתים שאותם אתה נדרש לציין עבור שני שירותים אלו תחת Options/Mail and News Preferences/Servers. אם אתה מסוגל כרגע לשלוח ולקבל דואר – הנתונים כבר הוזנו למקום הנכון.

●●●

אני מחפש שני אתרים: אתר המספק שערי מטבע לפי תאריך, ולוח שנה אוניברסלי. תודה,

אליקים הררי

הקפטן משיב: אתר מצוין לשערי מטבע (מתוך מבחר של 164 מטבעות) תוכל למצוא בכתובת

http://www.oanda.com/cgi-bin/ncc

לוח שנה אוניברסלי מסתתר בכתובת

http://flamingo.district125.k12.il.us/cgi-bin/calendar

●●●

לקפטן שלום, יש לי כמה רעיונות לגרסת ממפיס של חלונות (win 97־98). אינני יודע לאן לשלוח אותם. האם תוכל לתת לי כתובת?

אייל אביב

הקפטן משיב: הגרסה האנגלית אמורה לצאת בחודשי הקיץ (מניסיון העבר מומלץ לבנות על שנת 98' כמועד סביר יותר), לפיכך לא נראה לי כי רעיונותיך יזכו להיכנס לגרסה זו. עם זאת תוכל להציע רעיונות בכתובת memphis@win97.net והם יוכלו להפנות אותך למקום הנכון.

●●●

היכן אוכל לרכוש תקליטורים של מוסיקה בספרדית ברשת?

שי סמוכה

הקפטן משיב: דלג ל־http://www.idecnet.com/musicbox שם תמצא את מבוקשך (מן המתעניינים נדרשת שליטה סבירה בספרדית).

שאלות לקפטן אינטרנט ניתן להפנות בכל שעה ל־help@haaretz.co.il. בכל שאלה אנא מיסרו מידע רב ככל האפשר בנוגע לבעייתכם, כמו למשל מערכת ההפעלה (חלונות 3/95, מק וכו'), סוג הדפדפן וגרסתו, כתובות מדויקות של אתרים בעייתיים, ונוסח הודעות השגיאה שקיבלתם. לבעלי שאלות בנושאי עברית מומלץ לעיין ראשית בתשובות באתר סנונית: http://www.snunit.k12.il/heb_new.html

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

יש חיים אחרי המוות

בעולם השטוח של טרי פראצ'ט המוות הלך לאיבוד. אם תצליחו למצוא אותו בעזרת ארבעה בולי עץ וקילו דם עכברים, לא תזכו בחיי נצח

שלומציון קינן

"הדרכתי נשמות לעבר העולם הבא. הייתי הקבר של כל התקוות. הייתי המציאות היחידה. הייתי הרוצח ששום מנעול לא עומד בפניו".

"כן, הבנתי את הנקודה, אבל האם יש לך כישורים מיוחדים?"

(המוות מתייעץ בלשכת העבודה, מתוך "המוות" מאת טרי פראצ'ט)

נא להכיר. טרי פראצ'ט. סופר בריטי עכשווי ומצחיק להפליא, רב מכר בכל מקום חוץ מבישראל, יוצר משחקי המחשב "עולם הדיסק" והשבוע, ראו זה פלא, "עולם הדיסק 2". משחק שבו, באופן כללי, נעלם המוות באופן מסתורי ואנחנו (בקולו של אריק איידול מחבורת מונטי פייתון) אמורים למצוא אותו. כל זה כדי שאנשים לא ישתעממו בזמן שהם ממתינים לקיפוד פתיל חייהם ויתחילו לשחק קריקט כדי להעביר את הזמן.

עולם הדיסק הוא עולם שטוח מונטי־פייתוני לואיס־קארולי להפליא, שניצב על גבם של ארבעה צבים גדולים מאוד, וכולם יחדיו עומדים על שריונו של צב נוסף העונה לשם אטווין. מסביבו, כמובן, שוצף לו מפל מים אל תוך הנצח והחלל הריק.

אפילו באמריקה הגדולה, השקת "עולם הדיסק 2" היא חגיגה נכבדה לכל מי שהעריץ (והיו הרבה כאלה) את "עולם הדיסק" הראשון, שיצא לפני שלוש שנים. המשחק הפך במהרה לקלאסיקה של הרפתקאות האנימציה המשובחות, לצדו של "מונקי איילנד". משחק ההמשך, מבית סייגנוסיס, מושקע יותר, מרהיב יותר, וקל יותר לפיצוח.

הקוסם הכושל רינסווינד, שמגולל את העלילה על פני שני דיסקים ושלוש מערכות, מתנהל ממקום למקום בעזרת המזוודה שלו (העונה לשם לאגג', כמובן). זוהי תיבה קטנה עם 20 רגליים קטנות שהולכת אחריו בצייתנות ממקום למקום, הכל באיכות אנימציה אמיתית. בתוכה מאחסן הקוסם את כל אותם החפצים שאסף: סיר, זרוע מעץ ושאר פריטים נחוצים מאוד.

עולם הדיסק מלא במהויות פילוסופיות אבסורדיות. בשביל זה קיים כפתור מיוחד, כפתור האירוניה. קחו למשל את המחסן לחזירים פוטנציאלים. זהו מקום תת קרקעי, בו תלויים על קרסים עשרות חזירים שהם רק מטאפורה קלושה על הרזון הבלתי נסבל של המציאות שבה דברים בפוטנציה חייבים להתקיים. אי אפשר לקחת את החזירים, כי איך תיקחו משהו שלא קיים?

אין פלא שגיליון אפריל של PC Gamer מקדיש מקום נכבד למשחק החדש, תחת התזה הסוחפת שלמרות שמבחינה גראפית מדובר במשחק המושקע ביותר שנראה מאז לוקאס, הספרים של פראצ'ט הרבה יותר מצחיקים. מצד אחד, הם אומרים, אם קראתם את כל הספרים, תדעו איך לפתור את החידות, מצד שני, אם קראתם את כל הספרים, תתאכזבו מהמשחק כמו שמתאכזבים מכל סרט שמבוסס על ספר.

מאחר שלא יעלה על הדעת שהמבקרת, אמיצה ככל שתהיה, תשקיע את זמנה בקריאת 20 (כן, 20) רומנים שעונים לשם "עולם הדיסק" בתוך שבוע, וראי שלא לרכוש את החולצות, הבובות וכל המוצרים הנלווים, הסתפקה המבקרת בהתעלמות מוחלטת מן התזה, ובהתמוגגות מהמשחק עצמו. כי אכן משחק שווה מאוד הוא "עולם הדיסק 2".

המערכה הראשונה נפתחת בשיר הנושא המופלא, "זהו המוות", שמבוצע על ידי אריק איידול ממונטי פייתון, ומזכיר לא במעט את Always Look at the Bright Side of Life, אותו להיט מונטי־פייתוני שמשודר תדיר בגלגל"צ. שם, באוניברסיטה שאינה נגלית לעין, מת אחד הקוסמים, אבל לא ממש מצליח למות. רינסווינד שלנו נשלח לבצע את טקס החזרת המוות. הוא מבין היטב שאחריות כבדה מוטלת על כתפיו. הרי אם לא יחזור המוות, נהיה מוקפים בנערות לובשות שחורים שמעמידות פנים שהן יודעות לצטט שירה רומנטית.

בנוסף לאדון מוות עצמו וסוסו הנוגה ביקי, קיים ב"עולם הדיסק" גם מוות מיוחד לעכברושים, שפועל כקבלן למוות הראשי. אבל את עוזרו המסור באמת של המוות, אלברט, אנו פוגשים במערכה השנייה, הומור גרדום יהודי משובח שמגיע לשיאים חדשים בעולם המוות של המערכה השלישית.

עולמו המורבידי (איך לא) של המוות, הוא כולו שחור. אפילו הדגים בים הם רק שלדים של דגים. לא קיים בו המושג "דמן", למרות שאם כוס נופלת על הרצפה היא נשברת גם נשברת – ויותר חשוב, אין בו שמש בכלל. למרות זאת, מצא המוות לנכון להקים לעצמו שעון שמש נטול זרוע, בשביל הכיף.

העולם האקסצנטרי הזה, שבו טרולים טיפשים לא יודעים לשרוך את הנעליים שלהם, אבל יודעים בוודאות לסווג מיקרו־אורגניזמים, נע כולו, כאמור, על גבי צבים בתוך החלל הריק. אבל ההיסטוריה של האבסורד הבריטי, ידידי, אינה חלל ריק. הצבים, שעל גבם ניצב "עולם הדיסק", הם לואיס קרול, וטולקין והמלכה ויקטוריה, וכל אותם נתינים בריטים שהשכילו במשך המאות השונות להמציא עולמות מורכבים דמיוניים וחולניים כאחד. המופרך והחולני ביותר, היה, מן הסתם, בהונג קונג, ברבדוס והודו – ושאר חלקי האימפריה הבריטית. כך, שעל גבי כל הצבים המרחשים האלה, בשביל בריטי להמציא עולם מופרך זה כמו בשביל ישראלי לנגב חומוס. זה יושב בקצות האצבעות.

אבל גם למי שלנגב חומוס בא בנונשלאנס, כדי להצליח ב"עולם הדיסק", צריך להתמצא קצת בעניין הצבים. כלומר, להכיר את מורשת האבסורד הבריטי. למשל: איך תשיג, ב"עולם הדיסק 2" את מחבטי הקריקט שאתה כה זקוק להם למשימה אם ברשותך פלמינגו? מי שזוכר את מלכת הלבבות, יידע מיד שקריקט משחקים רק בעזרת פלמינגו. וגם עם קיפוד, אם יש בנמצא.

בהצלחה, ותשתדלו לא לבלוע רכבת שועטת.

מי שמעוניין להעמיק, יכול למצוא אתרים המוקדשים לפראצ'ט, ליצירותיו ולמשחק ב:

http://www.jb.man.ac.uk/~sjn/TLF.html

http://ourworld.compuserve.com/homepages/tom_fletcher/terrypra.htm

http://www.crpht.lu/FAQ/pratchett/bibliography /bibliography.html

DiscWorld 2. הפצה: הד ארצי. מחיר: 229 שקלים.

חדש

Qoffice 7

הפתרון לשיגור פקסים בעברית ב- Windows 95 עברי

Qoffice-7 הינו שרת פקסים אישי ואירגוני המאפשר שיגור וקליטת פקסים באמצעות כרטיס מודם פקס. שיגור הפקסים אפשרי מ- Qtext-7 Excel ,Word ותוכנות Windows נוספות.

אפשרויות בשיגור פקסים

- שילוב דף מוביל כולל לוגו והערה לדף המוביל.
- הדפסה אוטומטית של פקס נשלח, כולל דף מוביל או אישור משלוח, במדפסת.
- שיגור לרשימות תפוצה.
- מחיקת פקסים שנשלחו אוטומטית או לאחר x ימים.

אפשרויות בקליטת פקסים

- ניתוב פקסים שהתקבלו מהשרת ליומן השידורים של המשתמשים.
- הדפסה אוטומטית של פקסים נקלטים.
- התראה בעת קבלת פקס.
- העברת פקסים כתמונות ליישומים אחרים.

יומן שידור/קליטה

- כל משתמש רואה את הפקסים שלו בלבד.
- מנהל המערכת רואה את כל הפקסים.
- הדפסה ממוינת של יומן השידור והקליטה.
- הדפסה חוזרת לפקסים שגויים ברשימת תפוצה.

כלים נוספים

- אלפון כתובות וטלפונים עברי/אנגלי
- חייגן פנימי תומך גם ב-PC-Phone ו- ShellPhone
- תזכורן
- מסרים ברשת מקומית

Qoffice-7 תומך ברשת Lantastic
.WinNT, WfW, Win95, Novell

דרישות סף:
כרטיס מודם פקס Class-2/1/2.0, מחשב 486 ומעלה, זיכרון 8 MB כונן קשיח 1 MB,
כונן דיסקטים 1.44, מערכת הפעלה Windows 3.X, Windows-95

לפרטים והזמנות:
דביר מוצרי תוכנה:
טל': 07-9910777
פקס': 07-9910151
סניף תל אביב:
טל': 03-5375234/5
פקס': 03-5375236

חתונה

היהודי

אי שם בראש החץ של הגדודים הנלחמים בחירוף נפש נגד ההתבוללות, או לחלופין בסכנה הנוראית שחלילה מישהי מבנות הקהילה תישאר ברווקותה, נמצא משרד השידוכים המתקרא "פנויים יהודים איכותיים". המשרד, שבסיסו במיאמי, מתחזק אתר משובב למראה באינטרנט, המכיל בין השאר גם עשרות רבות של תמונות, המקוטלגות לפי מין וגיל, ומאפשרות לבחון בצורה מדוקדקת כל מועמד בטרם תיפול ההחלטה האם לצאת איתו לקפה, לפצוח בהתכתבות אלקטרונית בלתי מחייבת או להכיר אותו להורים ולסגור עניין. המשרד מתהדר ברקורד של 254 אלף זיווגים מוצלחים עד כה, ומבטיח כי כל מועמד ומועמדת שהתקבלו לשורותיו תואמים את חלומה הסטנדרטי של האם היהודייה: מקצוע מכניס, רקע משפחתי מכובד ותספורת מהוגנת. מלבד מאגר המשודכים מקיים האתר כמה עמודים קבועים, ובהם שופכים את לבם אנשים שניסו למצוא לעצמם בני זוג בפגישה עיוורת, זוגות שזה עתה נישאו משתפים את שאר העולם בשמחתם, וכל המעוניינים יכולים לקרוא בהרחבה מאמרים המשבחים את המשרד. בימים אלה מתקיימת באתר תחרות נושאת פרסים לסיפורים קצרים, שנושאם "הפגישה המזוויעה ביותר שהיתה לי".

http://www.jqs.com

האמריקאי אך פולני

בין עשרות עמודי הבית האישיים המיוחדים לחתונותיהם של אנשים שמעולם לא הכרתם, ושבחייהם האישיים אין לכם כל עניין, בולט לטובה עמוד החתונה הווירטואלית של אן ומייק. בניגוד לזוגות אחרים, שמשום מה מיד כשהם מצליחים לשים את היד על פיסה פנויה של סייברספייס, הם ממהרים להעמיס עליה תמונות חתונה סתמיות, אן ומייק החביבים טרחו והרכיבו עמוד שיש בו משום התועלת הציבורית. נכון, נמצא שם כל החומר הדביק והבלתי נמנע המתעד את היכרותם של השניים, תהליך החיזור וכו', אבל לצד כל אלה מצוי עמוד הלינקים של האתר, הראוי לציון לשבח. הוא לא רק מפנה לרשימה אימתנית של כל אתרי החתונות הפרטיים שאפשר להעלות על הדעת, מתעד ביקורים אצל זוגות שזה עתה נישאו וסוקר אתרי עצות, אתרים של מתכנני חתונות מקצועיים, צלמים, מתכנני שמלות כלה, קונדיטורים ושירותי לימוזינות – הוא אף מפנה לאתרי חתונות תמוהים ומצחיקים. הלינק החביב ביותר מסתתר מאחורי השם "והכלה לבשה..." – עמוד המתאר אסונות אופנתיים ואחרים העלולים להתרחש בחתונות, כמו כובעים תפלצתיים, תסרוקות מזוויעות, שמלות כלה מגוחכות ותקלות מחרידות בסידור מקומות הישיבה.

Proposal

http://www.dcez.com/~woodward/wedding/index2.html

הגברי

אתר החתונות הפחות ורדרד, בודק את כל מה שנוגע לחתונות (ובעיקר איך להתחמק מהן) מזווית ראייה גברית בלבד. בכניסה לאתר ממתינה למבקרים הסטטיסטיקה הקודרת, לפיה מתחילת השנה כבר נישאו בארה"ב 858,324 גברים. יש להניח שמדובר במספר זהה של נשים, אם כי איש לא שמע אותן מקטרות בקול רם. יש כאן שפע של סיפורים מצמררי שיער, על גברים תמימים שכל מה שהם חיפשו בחיים זה קצת סקס, והופ – מישהי צדה אותם, שמה להם טבעת והכריחה אותם לשלם את המשכנתא שלה. הטראומות, הפוביות והשטיקים הגבריים נמצאים כולם בכתובת:

http://www.ungroomd.com

בתי שימוש

למשתמשים כבדים

אחת הבעיות הרציניות של משתמשי הרשת הכבדים, המבלים את רוב ימיהם מאובנים על הכיסא שמול המחשב, היא מה עושים כשממש אי אפשר להתאפק, ומוכרחים ללכת לשירותים. הפתרון, כצפוי, הוא בית שימוש וירטואלי. מלבד היותו מוזנח, רעוע ומלא בכתובות גראפיטי – כפי שנצפה מבית שימוש שנועד לשרת את אוכלוסיית הסייברספייס – בית השימוש הווירטואלי הוא גן עדן לכל חובבי הקקי־פיפי, שטרם עברו את השלב שבו בריחות שעניינן הפרשות עושות להם את היום. מי שבנה את האתר הזה לקח את עצמו נורא ברצינות, וכתוצאה מכך, גם מי שסולד מסוג זה של הומור אסור שיחמיץ את חוויית השיטוט בין המון דפיו. יש כאן, קודם כל, בית שימוש אמיתי, כזה שאפילו מזכיר לכם להוריד את המים לפני שאתם גולשים החוצה (ואתם יכולים לעשות את זה אם יש לכם QuickTime). כל מבקר באתר מתבקש לחתום ולהשאיר מסרים – ולמרבה ההפתעה, לא כולם חולניים לגמרי. ההערות, החמשירים והפרוזה המהוגנת שהותירו שם המבקרים הקודמים אמורים לשמש חומר קריאה בשעה שאתם מנסים לעשות שם את שלכם.

http://www.suburn.edu/~carltjm/restroom.html

המצונזר

בית שימוש וירטואלי נוסף, מתון בהרבה, מתקיים לו ברשת, ומצהיר על עצמו משום מה שהוא ממומן על ידי רשות הביון האמריקאית. הנימה הפרנואידית זוכה לחיזוקים בדמות חלקים נרחבים מהאתר, שבהם נטען כי הכילו חומר מעניין אך צונזרו. אפשר לנוח שם על אסלה וירטואלית, לקרוא את חדשות בתי השימוש האחרונות ולמצוא לינקים לאתרים אחרים בעלי אופי דומה:

http://compbio.caltech.edu/~dliney/toilet/toilet.html

אחוות לוחמים

"כללי הנימוס המחייב בשימוש במשתנות ציבוריות" הוא אתר המספק תשובה לכל שאלה או בעיה שעלולה לצוץ בקשר למשתנות ציבוריות. איפה לתקוע את המבט? האם זה מנומס להידחק בין שני גברים על מנת להשתמש במשתנה פנויה, או שמא

יש לחכות עד שאחד מהם יפנה את המקום? האם מותר לשוחח אגב נענוע או רק אחרי שרוכסים את חנות המכנסיים? ומה לעשות אם מישהו פונה אליך, ואתה – מה לעשות – עסוק? עורכי האתר, המייחסים לעצות שהם נותנים חשיבות גדולה, בהיותם חלק מקוד ההתנהגות הבסיסי של בני תרבות, אינם נרתעים מלדון בכל עניין, ולו המביך ביותר, ומנסחים את העצות החשובות באמת שלהם בשורה של ראשי תיבות, שנועדו להקל על שינונן.
@כתובת: http://gpu.srv.ualberta.ca/~msykes/home.html
אתר המכיל אימג'ים, שהוא עצמו מגדיר כמצחיקים ביותר, שנועדו לתלייה בבתי שימוש של פאבים ומסעדות:

http://catalog.com/conceive/peeonit

אתר המוקדש להיסטוריה של בתי השימוש:

http://www.dfw.net/~weasel/Toilet.html

ואת מושב האסלה הטוב ביותר בעולם, שופע פטנטים ופינוקים, אפשר לסקור באתר:

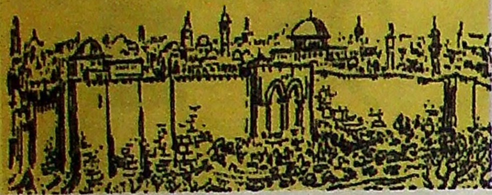
http://www.sandman.com/intimst.html

יהדות

יהדות למתחילים

מר טננבאום נושא על כתפיו את המשימה הקשה לכאורה של ריכוז מקורות היהדות והיהודים באינטרנט. ישנם עוד רבים כמוהו, אבל, לטענתו, כולם מתרכזים בשירותים שלהם עצמם. ואכן, מר טננבאום עומד יפה במצווה שהעמיד לעצמו. האתר שלו הוא נקודת פתיחה טובה לגולש היהודי המחפש בנבכי דתו ובני דתו. האתר – שהקישור הנכון היא משימתו העיקרית – מצליח למצוא מגוון כה רב של נושאים הקשורים ליהדות, עד שנוצר הרושם שהרשת היא כולה יהדות. הוא מציע לגולש היכרות וירטואלית מסודרת עם מדינת ישראל, השואה, לימודי יהדות, ארכיאולוגיה, יידיש, הלכות כשרות, טיולים והיכרויות עם פר"פים יהודים. בנוסף הוא מציע רשימות תפוצה ורשימת צ'טים על, עם ובאמצעות יהודים ויהדות.

http://www.shamash.nysernet.org/trb/judaism.html

יהדות למתקדמים

מטרתו המוצהרת של האתר היא ליצור "קהילה יהודית וירטואלית". האתר טרם נפתח רשמית (ועדיין חסר בו חלק גדול מהחומר המובטח), אבל כבר עכשיו ברור שהקהילה שהוא מתיימר ליצור היא חלקית, וניכרת בו הימנעות מכוונת מקישור לאתרי יהדות שאינם לרוחו, כמו למשל האתר של המרכז ליהדות מתקדמת. לעומת זאת, באתר מיוצגים אגודות וארגונים שונים, שעושים שימוש מתקדם מאוד ברשת. כך, למשל, דרך צדיקים – האגודה לשיקום קברי צדיקים – מארגנת דרך הרשת טיולי עלייה לרגל לקברי צדיקים ברחבי העולם בהנחה. דרך האתר אפשר להגיע גם ל"שערים" – תוכנית לימודי יהדות לנשים חילוניות, ולתוכנית לימודים אחרת לשאינן כאלה. לעומת התכנים הגרפיקה אכן מתקדמת. בתחום זה ההשתדלות של מקימי האתר נושאת פרי, וכתוצר לוואי האתר מותאם לצפייה רק בנטסקייפ 3.0 או אקספלורר 3.0, עם רזולוציית מסך של 800x600 dpi.

GLOBAL TORAH COMMUNITY
TORANET

http://www.toranet.co.il

יהדות לאנשים חושבים

מאמרים רבים מתוך 12 הגיליונות שיצאו בכתב העת המרושת "שבענט" בהחלט שווים התייחסות מכל מי שמת עניין במגוון נושאים הקשורים – אפילו בעקיפין – ליהדות, החל מפילוסופיה מופשטת וכלה באקטואליה פרטנית. השילוב המעניין של אסטרונומיה, פילוסופיה, מיסטיקה, אבולוציה, פסיכולוגיה, היסטוריה, פוליטיקה, יהדות ותהפוכות חיינו היומיומיים מזמין עשרות שאלות מרתקות, שמקבץ המאמרים המסודר ומאורגן

להפליא בכתב העת מנסה לענות עליהן בעזרת כותבים רמי־שם כמו הרב סולובצ'יק הרמב"ן או פרופ' קושלבסקי. במבט ראשון נחשדים המאמרים בפגיעה בסובלנות של הגולש החילוני, אבל ברבים מהם ניכר דווקא ניסיון לגשר על פערים חשיבתיים. כל המאמרים ידידותיים למשתמש (כתובים בעברית קריאה), וניתנים להורדה מהירה לתוכנת write (ולהמרה בתוכנת וורד).

http://www.shevanet.org.il

המלצות קוראים

אתר נושך

למרות מזג האוויר השרבי והלח המאפיין את ארצנו, מתברר שגם כאן יש ואמפירים (ערפדים, בעברית), או לפחות אוהדים. באתר הזה, שמן הסתם בא מארצות הקור, תוכלו להעשיר את ידיעותיכם בנושא ערפדים, מהאמת והשקר שמאחורי המיתוסים, הפולקלור וההיסטוריה של הערפדים, עד ספרים וסרטים בני ימינו. יש גם הרבה תמונות (די מפחידות האמת, בעיקר בלילה), ספר הטלפונים של הערפדים וגם עמוד המפרט מה חדש בעולם הערפדים (?!). וכמו שאומרים שם: Velcome to the Vorld Vide Veb. תודה לשולץ.

http://www.geocities.com/SunsetStrip/7230/index.html

הו, הסלע האדום

לפני שנה־שנתיים האתר הזה היה יכול להיות הרבה יותר אטרקטיווי. עכשיו כל משפחה עם שלושה ילדים יכולה לצאת לטיול אביבי בפטרה, ואין צורך לגנוב את הגבול ולהילחם בכנופיות של בדווים. מצד שני, גזע אנשי הרשת מעדיף בעיקרון לעשות כל דבר מהבית, ולכם, ידידינו, שלא ימהרו להצטרף לטיול המאורגן הבא לעמאן, מיועד אתר זה. זהו סיור וירטואלי בפטרה, עשוי בקפידה, עם טקסטים מרתקים, אנקדוטות היסטוריות ותמונות שאולי לא שווה למות בשבילהן, אבל בואו לא נזלזל. ניתן ללמוד על השורשים הערביים והרומיים של המקום, על התנאים הגיאוגרפיים והאקלימיים שאיפשרו את הקמתו ושימורו, ולא צריך לתת בקשיש לאף אחד תמורת רכיבה על חמור בוואדי. תודה לנעה הלקין

http://www.tardis.ed.ac.uk/~angus/Gallery/Photos/MiddleEast/Jordan/Petra/index.html

מוסיקת חתונות

מה משותף ל"אפולו 13", "הפסנתר" ו"בוורלי הילס 90210"? הם שלושה מתוך בערך 7,000 סרטים וסדרות שנעימותיהם ושירים מפורסמים מתוכם נמצאים באתר הזה בגרסת מידי. למי שמוכנים למחול על ביצועי החתונה מצפות שעות של עונג רצוף. תודה ליוסף

http://mrdata.simplenet.com/midi.htm

האתר היעיל

כשאנחנו אומרים אתר יעיל, אנחנו מתכוונים לאתר יעיל. באתר של Learn2 תוכלו ללמוד את כל הדברים הקטנים שאף אחד לא לימד אתכם אף פעם. כי כמו שאהבה לא קונים בכסף, את הדברים הכי חשובים לא לומדים בשום מוסד. חוץ מברשת, כמובן. בגובה העיניים עוברים איתכם באתר הזה שלב שלב, נותנים טיפים מועילים, איורים מבהירים ועצות שחוסכות זמן. מדובר בסדר גודל של מאות נושאים. ואם לא תמצאו את התשובה לבעיה המיוחדת שלכם, רק תכתבו, והאנשים באתר כבר ידאגו לכם. כדי שתראו שאנחנו לא צוחקים, הנה רשימה חלקית לחלוטין של הדברים שתוכלו ללמוד, ושישנו את חייכם באחת: לנקות דגים, להכין מטוס מנייר, להחליף חיתול, להפשיר פריזר, לטעום יין, לסדר מיטה, להתכונן לרעידת אדמה, לנקות את המחשב, לבדוק מכונית משומשת, לפתוח קוקוס, לגלח את הרגליים, למצוא מטפלת (מהעצות החביבות על המדור), לאלתר חיתול, להפריד ביצים, לקנות מערכת סטריאו, לבנות מדורה, לאלתר מצפן (ביום ובלילה), להתמודד עם הנגאובר ולנקות את השירותים.

http://www.learn2.com

לידיעת הגולשים

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת אתרי הצילום הטובים ברשת על פי המדריך של לייקוס (http://www.lycos.com):

- http://www.pathfinder.com/photo/sighthome.html
- http://www.webcom.com/~snap1/
- http://magic.be
- http://www.photodisc.com
- http://www.gigaplex.com/wow/photo/index.htm
- http://bookweb.cwis.uci.edu:8042/AdamsHome.html
- http://www.xensei.com/outtakes/
- http://cmp1.ucr.edu
- http://www.ced.berkeley.edu/~cris/kap/
- http://www.srbphoto.com/srbhome.html

אתרים חדשים

אינטרה־נט "אינטרה־נט" הוא מושג שטוב לשרבב לשיחות חולין, אבל רק מעטים יודעים מה זה, ומי שממש ראה אחד כזה מקרוב – שיקום. עם המחשבה הזו בראש יצאה חברת ניהולים להקים אתר דמו למערכות אינטרה־נט ברשת. הרעיון גדול, והביצוע לא נופל ממנו. החברה הגתה את רשת בתי המלון "גינות עדן", בנתה לה רשת אינטרה־נט לתפארת מדינת ישראל, כולל התכתבויות בין העובדים ועיתון פנימי, והעלתה אותה לרשת לעיונכם. בנוסף יש באתר מאמרים על רשתות אינטרה־נט, שאלות ותשובות, קישורים לאתרים שעוסקים בנושא, הסברים ועצות. אם היה לנו דירוג, האתר הזה היה מקבל חמישה כוכבים.

http://www.nihulim.co.il/demo/welcome.htm

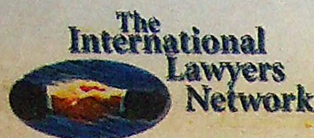
מודעות "לוח העיר" על הרשת. מכוניות, דירות למכירה ולהשכרה, מכירות ושירותים, עסקים והצעות עבודה, וגם עמוד של הודעות מזל טוב, ימי הולדת ונישואים. כמו בעיתון, רק לא מלכלך את האצבעות.

http://www.iol.co.il/luach

צבא וביטחון סימן הדרך הבא ביומניהם של שוחרי הטיס והמטוסים – אחרי המטס המפואר של יום העצמאות – הוא הסלון האווירי בפאריס. האתר של משרד הביטחון לרגל הסלון נחנך בשבוע שעבר ברוב הוד והדר על ידי שר הביטחון עצמו. באתר פרטים על החברות הישראליות שיציגו את מרכולתן בסלון, מידע על האירוע עצמו, והזמנה כללית לכולכם ממרדכי, המסתיימת במשאלה כי לא נדע עוד מלחמה. אמן כן יהי רצון. הכרטיסים על חשבונכם.

http://www.airshow.mod.gov.il

עורכי דין רשת עורכי הדין הבינלאומית כשמה כן היא. היא מאגדת משרדים של פרקליטים מבוליוויה ועד גאנה, מרוקו, ניגריה ופרו, המקיימים קשרים בינם לבין עצמם, ומתמחים בעיקר במשפט מסחרי ואזרחי. אם נקלעתם לסכסוך מקרקעין סבוך בהונג קונג, זה המקום טוב להתחיל בו. באתר יש רשימות של משרדים, פירוט [illegible] תחומי העיסוק שלהם, ודרכים ליצור עמם קשר. בנוסף יש באתר לינקים לאתרים משפטיים ברשת, ובקרוב גם מאגר של מאמרים משפטיים. ישראל מיוצגת בינתיים על ידי משרד אחד.

http://www.lawinternational.com/index.html

טלוויזיה מדריך הטלוויזיה של IOL מספק את הסחורה. יש לוח משדרים רגיל, אבל את זה יש לכם גם בכל עיתון. באתר, לעומת זאת, אתם יכולים לחפש תוכניות לפי מלות חיפוש, ימים, ערוצים ושעות. למשל, איזה סרטים יש ביום שישי, או מתי יש שידור חוזר של "בוורלי הילס". חוץ מזה יש לינקים לאתרים של הערוצים השונים, למכורים כבדים.

http://www.iol.co.il/tv

מוסיקה האתר הרשמי של להקת דפש מוד מצטרף לסגנון החדש של האתרים המושקעים, שלא נפתחים אלא קופצים למרכז המסך, עם מלא ג'אווה וביצועים גרפיים מרשימים. מבחינה זו הוא שווה הצצה גם למי ששם של הלהקה לא מעביר רטט בגבם. מעריצים יוכלו להתענג באתר על קובצי אודיו, תמונות של חברי הלהקה, קובצי וידאו, אינפורמציה על החברים ועל ההיסטוריה של הלהקה, לינקים לעמודי מעריצים, וחדר צ'ט פעיל במיוחד, מהסוג שלא מצריך פלאג־אין מיוחד.

http://www.depechemode.com

תקשורת על פניו, האתר החדש של "אגודת העיתונאים בישראל בחיפה והצפון" הוא לא אטרקציה גדולה למי שאינו נמנה על האגודה. דא עקא, שיש בו עמוד שימושי להפליא המאגד לינקים מסודרים לכל אתרי התקשורת הישראליים ברשת: עיתונים, ירחונים, רדיו, טלוויזיה, סוכנויות ידיעות, שירותי מידע ואפילו צילומי עיתונות. חוץ מזה, האתר חביב וידידותי למשתמש.

http://www.inter.net.il/~press/

HP OfficeJet Pro 1150C

החדשה המדהימה

מכונת צילום צבעונית.
סורק איכותי.
מדפסת מקצועית.
כולם באחת.
כולם בצבע מלא.
כולם ב-5555 ש"ח+מע"מ

(המחיר כולל מע"מ – 6500 ש"ח)

לקבלת מידע נוסף ופרטים על המשווק הקרוב אליך התקשר עוד היום
למפיצים הראשיים: COMPUCENTER/CMS: 177-022-4066 EIM: 177-022-6299
או באתר האינטרנט: http://www.hp.com

עלות צילום צבעוני
מ- 0.25 ש"ח

HEWLETT® PACKARD